

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Seja skupščine občine Slovenska Bistrica

V novoletnem vzdušju

V petek so se odborniki skupščine občine Slov. Bistrica še zadnjič sestali v letošnjem letu. Bližajoči praznični dnevi so verjetno tudi vplivali, da je šlo vse bolj »po hitrem postopku«, pa tudi dnevni red je bil tak, da ni preveč vzbujal k razpravi.

Slišali smo komentar analize devetmesečnega poslovanja bistriškega gospodarstva, nekaj poročil svetov, odborniki pa so sprejeli še nekatere odloke.

Poglejmo najprej nekatere značilnosti analize. Impol je predvideval, da bo povečanje količinskega obsega proizvodnje v letošnjem letu 13-odstotno. Zaostajanje ob tričetrtletju pa je tolikšno, da verjetno plana ne bo mogoče izpolniti. Steklarna je izdelala po količini 8 odstotkov več kot lani, presegli pa so tudi letošnji plan. Tudi v Opekarni Pragersko so povečali proizvodnjo za 34 odstotkov, celotni dohodek pa je večji od lanskega za 23 odstotkov. Ugodne rezultate beležijo obrati Lipa, kjer celotni dohodek presega lanskega za 18 odstotkov.

Slabšanje plačilne možnosti delovnih organizacij je splošni pojav, ki se je letos zaostрил do take meje, da so postala nelikvidna celo poslovno zelo uspešna podjetja.

V razpravi, ki ni bila najbolj zgovorna, je predsednik Miro Kolenko povedal, da položaj v Impolu vsekakor ni rožnat, vendar pa kaže, da so realizirali precejšen del svojega sanacijskega programa. Z ljubljansko banko bi se morali pogovoriti, da bi dobili še nekaj prepotrebni sredstev, domeni se je potrebno, s kolikšnimi sredstvi lahko Impol računa in kdaj.

Marica Godec, direktorica bistriške banke, je poudarila, da so naredili že ničkoliko analiz in izračunov, kako bi Impol izplaval iz težav, vendar večjih rezultatov ni. Res, da so v Impolu občutno zmanjšali zaloge, to pa še ni vzrok za prevelik optimizem. Iskati pomoč v občinskih okvirih je nemogoče, kajti domače gospodarstvo ustvari le 10 milijonov skladov.

V nadaljevanju seje so raz-

rešili dolžnosti predsednika sveta za prosveto, kulturo in telesno kulturo Slavka Kleindiensta, za rovega pa izbrali Julija Lončariča, občinskega odbornika in ravnatelja osnovne šole v Makolah. V ta svet so izvolili še Ferda Ključevška in Marijo Ambrož.

Brez ponovne razprave so sprejeli odlok o ukrepih za preprečevanje škode po divjadu, ki je na minuli seji vzbudil toliko hude krvi. Je mar to dokaz, da je popravljeni odlok najbolj sprejemljiv, ali pa razpravljavec, ki so bili najbolj aktivni, ko so ga odložili, ni bilo na seji?

Med zadnjimi letošnjimi vprašanji odbornikov spet ni bilo prizanešeno gradbeništvu. Ene-

ga izmed odbornikov je zani mal (ne)integracija, zato je moral predsednik še enkrat pojasniti, da ne ve, kje se je zataknilo. Menda bi bil že skrajni čas, da bi o vzrokih povprašali člani komisije, ki so sprejeli to nalogo. Prav bi bilo, če bi izvedeli, kdo so tisti tovariši, ki integracijo formalno zagovarjajo, ko pa bi jo bilo potrebno uresničiti, delujejo drugače!

-d

S 4. seje občinske konference ZMS Ptuj

V ponedeljek, 27. decembra, je bila v prostorih Narodnega doma v Ptuj 4. seja občinske konference ZMS Ptuj, ki jo je vodil inž. Anton Purg.

Seja je obsegala sedem točk dnevnega reda. Po uvodnem organizacijskem delu je Alojz Gojčič — dosedanji

predsednik občinske konference ZMS Ptuj nakazal naloge mladih, ki jih čakajo v naslednjem obdobju. Po uvodnem referatu se je pričela živahna razprava. Člani občinske konference so razrešili staro konferenco in izvolili novo. Za novega predsednika občinske konference ZM Ptuj je bil izvoljen Zvonko Masten — dosedanji sekretar, za sekretarja pa Lidija Pešec, ki je bila istočasno izvoljena tudi za člana republiške konference ZMS; izvolili so še trinajst članov predsedstva. M. Novina

OBVESTILO BRALCEM

Naslednja številka Tednika bo izšla glede na praznična dneva v soboto in ponedeljek, šele 13. januarja 1972.

Vsem naročnikom in bralcem, dopisnikom in sodelavcem, skratka vsem prijateljem našega lista želimo srečno novo leto 1972.

Uredništvo in uprava

Skupščina občine Ptuj

Občinska konferenca ZKS
Občinska konferenca SZDL
Občinski sindikalni svet
Občinski komite ZMS
Občinsko združenje borcev NOV

**ŽELIJO VSEM OBČANOM SREČNO IN USPEHOV
POLNO NOVO LETO 1972!**

V SREDO JE BILA SEJA SO PTUJ

V sredo, 29. decembra je bila v prostorih Narodnega doma v Ptuj skupna seja občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti skupščine občine Ptuj.

Dnevni red seje je obsegal šest točk. Kot običajno so bila tudi to pot pod prvo točko dnevnega reda vprašanja in predlogi odbornikov. Razpravljali so tudi o začasnem financiranju potreb občine Ptuj v prvem trimesečju leta 1972; o maksimiranju cen v občini; o vodenju registra cen rejcev

plemenske živine in o plačevanju odškodnine za oplemenjevanje plemenic v občini Ptuj; sklepali so o imenovanju predstavnikov občinske skupščine v skupščino Splošne vodne skupnosti Drava-Mura, Maribor za območje hidromelioracijskega sistema Dravsko polje ter sklepali o razrešitvi pomočnika tajnika skupščine občine Ptuj.

Podrobnosti s seje bomo poročali v prihodnji številki Tednika. M. Novina

SREČNO 1972!

Naloge komunistov v naslednjem obdobju v ptujski občini

V zadnji številki Tednika smo poročali, da je bila v ponedeljek, 20. decembra, v prostorih Narodnega doma v Ptuj prvi seja novoizvoljene občinske konference ZKS Ptuj, ki jo je vodil predsednik OK ZMS Ptuj Alojz Gojčič.

Uvodno poročilo je podal sekretar občinske konference ZKS Ptuj Franc Tetičkovič. V poročilu se je dotaknil nalog članov občinske konference in na splošno nalog članov Zveze komunistov v naslednjem obdobju. Iz poročila Franca Tetičkoviča povzemamo nekaj osnovnih misli:

Izkušnje, ki so nastale v dolgoletnem delovanju Zveze komunistov in občinskih konferenc kažejo, da nekateri člani občinske konference napačno pojmujejo svojo vlogo v določenem mandatnem obdobju. Se vedno je pojmovanje, da je član, ki ga izvolijo na volilni konferenci osn. organizacije, le delegat z enkratno pravico prenašanja njihovega pooblastila pri odločanju na konferenci Zveze komunistov. Tako pojmovanje pa je nevezdržno, zlasti še ker se nekateri člani ZK ne zavedajo, da je občinska konferenca najvišji organ ZK v občini s stalnim mandatom, ki traja dve leti. Pomeni, da je občinska konferenca ZK tisti najvišji organ v občini, ki v svojem dvoletnem mandatnem obdobju prek svojih komisij rešuje določene družbeno-politične in gospodarske probleme v občini. Pri reševanju vseh teh problemov pa mora biti tesno povezana z drugimi družbeno-političnimi organizacijami.

Franc Tetičkovič je nato prečital nekatere pravice in dolžnosti občinske konference ZK iz statutarnega sklepa ZKS. Nato pa je govoril o težavah in nerazumevanju nekaterih članov do Zveze komunistov in poudaril, da so mnoge akcije, tako pri gradnji in asfaltiranju cest kakor tudi druge izvedli prav komunisti. Vendar pozneje niso dobili priznanja za svoje delo, ampak so se s sardovi njihovega požrtvovalnega dela okronali drugi. Proti takim pojavom pa bodo morali člani Zveze komunistov odločno nastopati in jih tudi odpraviti. Dejstvo pa je, da v sedanjem gospodarskem stanju ne bomo mogli rešiti vsega hkrati, ampak bo to zahtevalo precej časa. Zveza komunistov pa ne sme biti proti temu, da napravi čim več, tu ne sme biti nesporazuma in dilem. Moramo biti enotni v tem, da bomo vztrajali za koordiniranostjo vseh družbeno-političnih organizacij in vedeti moramo kaj hočemo, kaj je potrebno in kaj smo sposobni narediti in končno vedeti moramo tudi za vrstni red. Šele, ko bodo prišli komunisti pred občane s čistimi računi, s temi pa bodo lahko prišli, če bodo sami vedeli za program reševanj, bodo imeli tudi dovolj uspeha in določeno avtoriteto med ljudmi.

Veliko negodovanj komunistov je zaradi neučinkovitosti

reševanj cestnih problemov, zlasti asfaltiranja; na drugi strani pa še več drugih problemov, zlasti šol, vodovodov itd. Mnogo pričakovanih je bilo od zakona za pomoč nerazvitim območjem. Vse to so velike zahteve, ki delajo komuniste nemočne, ker imamo na drugi strani premalo finančnih sredstev.

V mnogih osnovnih organizacijah so tudi poudarili, da je

Razvijanje in negovanje revolucionarnih tradicij NOV je pomembno področje vsebine in oblik uresničevanja vzgojnega smotra socialistične skupnosti

Pravilno vrednotiti tradicije

V Sloveniji je bilo zadnje tedne več razprav in posvetov o prenašanju tradicij NOV. Niso redke ugotovitve, da nismo storili vsega, kar bi lahko, pogosto pa smo lahko tudi slišali, da mladi rod ni deležen tistega poduka kot bi ga moral biti.

Iz revolucionarne preteklosti je za bodočnost nujno ohraniti vsa tista načela, ki so bila jasno začrtana leta 1941, ko se je začel boj za nacionalno in socialno osvoboditev in ki so združila v sebi vse najbolj plemenite vrednote tudi iz prejšnjega obdobja. Ohranjanje, negovanje in razvijanje teh načel more današnji samoupravni družbi pomagati k hitrejšemu in plodnejšemu razvoju.

Pravilno vrednotenje revolucionarnih tradicij krepi ovesčanje naših ljudi, zavest o moči vseljidskega odpora in samoohranbe kot edine realne poti pri nadaljnjem razvoju naše socialistične skupnosti.

Boriti se je treba proti pojavom, ki v zapletenih pogojih sodobnega razvoja vnašajo potrošniško miselnost v naše življenje, proti skrajno nevarnim težnjam kozmopolitizma, ki skušajo razvrednotiti dosežke naše preteklosti. Za temi težnjami se skrivajo nasprotniki naše družbene ureditve, ki jih podpirajo zunanje reakcionarne sile. Njihova dejavnost se je pojavljala v različnih oblikah, ne malokrat pa jim nismo nudili dovolj odpora.

Razvijanje in negovanje revolucionarnih tradicij NOV je pomembno področje. Idejno politična vprašanja vzgoje in izobraževanja vsebine, posebej družbenih ved, so še vedno temeljno vprašanje obravnave idejnosti pouka. Kljub naprom, ki so jih na to področje vlagale številne družbene organizacije, uspehi ne zadovoljujejo pričakovanih. Aktivnost je največkrat obstajala v do- ampak pomeni nenehni boj

potreba po informiranju določenih družbeno-političnih dogajanj vse večje, vendar je opaziti, da so člani občinske konference v mnogih primerih premalo seznanjeni z določenimi dogodki, kaj šele, da bi informirali ostale člane ZK. Zato bo potrebno v bodoče polagati več pozornosti informiranju članstva, zlasti pa še informiranju članov občinske konference. Nujno potrebno je

seznaniti vse člane z vsebino 21. seje predsedstva ZKJ in na osnovi tega narediti program delovanja organizacij ZKS, vsebino II. konference ZKJ, ki bo v januarju prihodnje leto, pa vnesti v program delovanja ZK v občini. Prvenstvena naloga občinske konference Zveze komunistov pa mora biti idejno-politično usposabljanje komunistov, zlasti še mladih. Pojavljajo se namreč nekatera vprašanja, ki jih bo potrebno bolj osvetliti.

Fanc Tetičkovič je našel še vrsto nalog, ki čakajo novoizvoljeno občinsko konferenco in jo bodo spremljale v njeni dvoletni mandatni dobi. Na osnovi vseh teh nalog pa mora komite pripraviti konkreten program delovanja ZK v občini in določiti vrstni red ter nosilce obravnavanja posameznih vprašanj. M. Nevina

Naloga SZDL v bistrski občini

Z ustavnimi dopolnili postaja delo SZDL vse širše in vse bolj pomembno. Pri tem gre tako za nove vsebinske kot tudi organizacijske oblike. Osnova za delo je dokument »SZDL danes«, ki pomeni dolgoročno usmeritev delovanja organizacije in je uzakonjen s statutom občinske konference.

V krajevnih konferencah ne bodo uvedli delegatskega sistema, le-ta pa bo v občinski konferenci SZDL, v katero bodo volile krajevne konference 40 članov, 20 članov pa bo delegiralo gospodarstvo in družbenopolitične skupnosti.

Od januarja do aprila prihodnje leto bodo volilne konference občinske in krajevnih organizacij. Dogovorili so se tudi, da bodo stalno skrbeli za občinske volitve, ki bodo leta 1973. Za člane krajevnih konferenc bodo pripravili seminarje, povečali pa bodo prizadevanja za izvedbo akcije »pomoč ostarelim osebam«. Prihodnje leto bodo pri vseh konferencah, ki so na kmečkem področju, ustanovili kmečke sekcije.

Člani SZDL se bodo aktivno vključili v razprave o perspektivnem razvoju občine, sodelovali pa bodo pri akcijah, ki jih vnaprej ni mogoče planirati, kajti mnoge pridejo ob samem delu. -d

TEDNIK, vaš list

VELETRGOVINA

Mercator

Poslovna enota

panonija

PTUJ, Osojnikova 1

OBIŠČITE NAŠE POSLOVALNICE!

ZAKAJ?

- VELIKA IZBIRA BLAGA
- KONKURENČNE CENE
- SOLIDNA IN HITRA POSTREŽBA

PRIDITE IN PREPRICAJTE SE!

VASE ZADOVOLJSTVO — NAŠ PONOS!

Pričakujemo vas v naših poslovalnicah ter grosističnih skladiščih prehrane, galanterije, tekstila, železnine, pohištva, kemikalij in plastike.

Potrošnikom in poslovnim ljudem želimo srečno in uspešno leto 1972!

Več pozornosti mladini

Pogosto se pojavlja mnenje starejših čes, kaj bo iz naše mladine, saj je vendar pre malo aktivna. Mlade lahko vidiš samo na plesih, v gostilnah in v drugih javnih lokalih. To so sami dolgoletci in razgrajci. Mogoče bodo te besede koga prizadele, vendar je to žal resnica, to je mnenje večine starejših. Nihče izmed tako mišlečih se danes ne vpraša, kaj mladina lahko stori, kaj je že storila in kaj misli.

Mladi v ptujski občini vsekakor ne morejo in ne smejo biti zadovoljni s počasnim tempom razvoja, da ne rečem celo stagniranjem ptujskega gospodarstva. Ne smejo pa biti zadovoljni tudi s stališči, ki jih nekateri (starejši seveda) zavzemajo do njih. Ne morejo biti zadovoljni s strukturo družbeno-političnih teles, kjer mladine skoraj ni. V vseh političnih telesih se čisto pojavljajo iste osebe. Mladi pa lahko njihovo delo spremljajo samo prek javnih občil in skozi »objektiv« svojih razmišljanj.

Cesto se dogaja, da mladina niti nima svojih prostorov, kjer bi se sestajala in tudi razvedrila. Največji problem za prostore je vsekakor na vaseh in v krajevnih skupnostih. Tod se pojavljajo razna gasilska društva, ki v večini primerov prostore imajo, vendar jih ne dajo mladini ali pa jih celo dajejo za veliko odškodnino. Vprašanje pa je, kje naj mladinska organizacija dobi denar? Dotacij ni. Ostane le borba članarina. Mnoge mladinske organizacije so zato organizirale razne veselice, kjer so dobile vsaj nekaj denarja. In kaj je temu sledilo? Starejši so takoj pričeli razmišljati o današnji mladini. »Ne znajo drugega kot plesati, piti in se pretepati,« so se takoj razširile govorice. Dejstvo pa je, da je do mnogih nesoglasij na takih prireditvah prišlo zaradi starejših. To pa ni edini in največji problem. Poglejmo še, kako je z mladino v delovnih organizacijah.

Res je, da so tu mladi naši nekoliko več zaščite, da imajo v večini delovnih organizacij tudi svoje klubske prostore, da imajo nekoliko več možnosti za sodelovanje v raznih samoupravnih organih. Tu pa se čestokrat pojavlja neaktivnost mladine. Dostikrat se pojavlja nerazumevanje vodilnih osebnosti, zlasti še pri dodatnem izobraževanju, ko bi bilo treba takega človeka podpreti in mu pomagati. Dogaja pa se, da tak človek, ki želi doseči v življenju nekaj več, ne dobi niti svojega študijskega dopusta.

Za rešitev vseh teh problemov si bo morala Zveza mladine postaviti določen program, ki pa ne bo točno določal, kaj naj kdo dela, ampak bo nakazal smernice za reševanje problemov, ki bodo jasne vsem članom Zveze mladine in bo ob enem tudi obvezoval mlade, da bodo nastopili bolj revolucionarno za interese delovnih ljudi, katerih del

so tudi oni. Podpirati morajo sleherni akcijo, ki je v interesu delavskega razreda. Ne smejo biti zadovoljni z reševanjem nekaterih vprašanj v gospodarstvu, zlasti še v kmetijstvu. V kmetijskih organizacijah bodo morali mladi aktivneje nastopiti in se bolj intenzivno vključevati v organe samoupravljanja. V koliko pa so v njih že zastopani, morajo v njih tudi aktivneje sodelovati in jemati stvari bolj resno, kot se je to dogajalo do sedaj.

Občinska konferenca ZMS Ptuj mora polagati več pozornosti vzgoji mladih v osnovnih šolah, pri čemer mora iskati pomoči pri mladem učiteljskem kadru, zlasti še na podeželju. Mora pa stremeti tudi za tem, da se bodo mladi vključevali v samoupravne organe v srednjih in višjih šolah in za čim večjo povezanostjo med

mešno in podeželsko mladino. Na prihodnjih volitvah v skupščino občine morajo aktivno sodelovati tudi mladinci in skrbeti za to, da bodo tudi v tem družbeno-političnem forumu imeli svoje predstavnike.

Poudariti moramo, da mladina tesno sodeluje z nekaterimi predvsem družbeno-političnimi organizacijami, zlasti pa še s pripadniki ptujske garnizije. Ne moremo pa mimo dejstva, da mladi zlasti na podeželju niso izkoristili možnosti, ki jim jo je nudila Delavska univerza za razna zimska predavanja, ki jih organizira brezplačno.

To so samo nekatere izmed nalog, ki čakajo mlade v prihodnjem obdobju in to so le nekateri problemi, s katerimi se mladina vsak dan srečuje.

M. Novina

Zadovoljni z uspehom šol

Ormoška občinska skupščina in temeljna izobraževalna skupnost sta v minulih letih posvečale veliko pozornost ureditvi šol in šolstva sploh. Po oceni zadnje seje obeh zborov ormoške občinske skupščine so ta prizadevanja rodila pozitivne sadove, predvsem glede uspehov učno vzgojnega procesa. Razveseljivo je namreč dejstvo, da je lanskeletni uspeh (šol. leto 1970/71) dosegel kar 94,4% kar v absolutnem številu pomeni kar 250 učencev več, ki so končali osemletno šolanje. Kljub zadovoljivemu rezultatu pa je še nekaj problemov, ki jih glede na objektivne pogoje ne bo mogoče rešiti. Zadnje dve leti je padlo število vpisanih učencev za 127, kar je iz gospodarstvega stališča zelo zaskrbljujoče. To je pravgotovo posledica nerazvitosti in socialne diferenciacije ter izseljevanja v razvitejše centre ali v tujino.

V nadaljevanju sestavka posredujemo izvlečke nekaterih diskusij.

Vlado Ožbolt: Na vseh področjih smo dosegli relativno lep napredek. Gre predvsem za nove šole, učila in druge pripomočke, ki nam omogočajo kvalitetno poučevanje. Skoraj v vseh krajevnih centrih že imamo otroške vrte, na šolah pa podaljšano bivanje. Smo tudi v procesu usposabljanja naših strokovnih kadrov, za metodološko izpopolnjevanje učnega procesa. Pri izboljšanju učnega uspeha ne gre za popuščanje kriterijev ampak gre za boljše organizacijo pouka. Tu je treba iskati vzroke za večji uspeh.

V naših šolah uvajamo vse več oblik (podaljšano bivanje), ki razbremenjujejo starše. S tem pa še ni rečeno, da so starši lahko brez skrbi. Program osnovne šole je takšen, da redkokateri starši lahko pomagajo svojim otrokom, zato bo to storila šola. Starši pa morajo otroku dati vsaj možnost in čas ter kotichek, v katerem se bo lahko otrok mirno učil. Podaljšano bivanje otro-

kom zelo koristi, saj se tu naučijo, kako se je treba pravzaprav učiti.

Inž. Vinko Stefančič: Uspeh minulega šolskega leta je za naše kmečko področje še toliko bolj pomemben. Podaljšano bivanje na takšnem področju kot je naše, pomeni izredno ugodnost za učence. Tudi na najbolje urejeni kmetiji starši navadno nimajo časa, da bi posebno skrb posvečali svojemu učencu, zato je to prevzela šola. Ostalo je odprto vprašanje šolanja nadpoprečno nadarjenih učencev. Rešitev tega problema z ugodno štipendijsko politiko bi pomenila večji dotok strokovnih kadrov na naše področje. Vemo, da so strokovnjaki poleg denarja bistveni nosilec napredka.

Stane Stanič: Zahtevnost centralnih in podružničnih šol se je na ormoškem področju izenačila. Z letošnjim uspehom lahko pričakujemo tudi manjši osip, kar je izredno pozitivna komponenta našega šolstva. Ormoško in ptujsko področje je bilo glede tega na repu lestvice. Rezultati so boljši zato, ker so učitelji posvečali več pozornosti vsakemu posameznemu učencu, se skupaj z njim trudili in tako je, jasno, tudi uspeh boljši.

Kadrovska struktura učiteljsstva je v vseh kmetijskih občinah zelo slaba in takšna je tudi v Ormožu. Vsak učitelj se lahko v skladu z zakonom svobodno odloča, kje bo delal, zato so take občine kot je ormoška zelo prizadete. Najslabše so zasedeni predmeti: slovenščina, telesna vzgoja, petje in še nekateri.

Občina je dosegla velik skok pri organizaciji predšolske vzgoje. Pred dvema letoma sta bila samo dva vrta, sedaj pa jih je že šest. Sedaj otrok že prinese nekaj znanja v šolo. K uspehu je mnogo pripomogel tudi urejen šolski prostor, ki je (po Staničevi oceni) najbolj urejen v vsej Sloveniji. Na osnovi predloga Vladimira Ožbolta je skupščina sprejela naslednje predloge:

— Človek je nosilec učno vzgojnega procesa, zato je treba pristopiti k sistematičnemu izobraževanju nezadostno usposobljenega učiteljskega kadra.

— Šolskemu prostoru in opremljenosti šol so posvečali zelo mnogo in ta skrb ostane tudi v bodoče.

— Odločno je treba nadaljevati z oblikami predšolske vzgoje, podaljšanim bivanjem otrok v šoli, posebnim šolstvom ip.

Dedek Mraz je obiskal otroke

V ponedeljek je dedek mraz obiskal predšolske otroke, katerih starši so zaposleni pri ptujski »Panoniji«. Prireditelj je bila v Delavskem klubu v Ptuj. Dvorana je bila napolna malčkov in njihovih mamic. Seveda so se izkazali tudi očetje, ki so v več primerih zamenjali svoje »boljše polovice« in

pripeljali svoje male potomce. Otroci so prejeli lepa in praktična darila, pred tem pa so jim osnovnošolci priredili kulturni program.

Kljub temu, da je imel dedek Mraz dolgo kosmato brado, se ga otroci niso bali, saj so vajeni takih dedkov Mrzov že iz ulice, ki jih danes ne manjka.

"Pleskar"

slikarsko pleskarsko in antikorozijsko podjetje,
PTUJ, Heroja Lacka 5

Izvajamo vse vrste zaščit proti koroziji na metalnih in industrijskih objektih, na notranjih in zunanjih površinah v plinarnah, hidroelektrarnah, na cevovodih, parovodih, mostovih, viaduktih, laboratorijih ter napravah kemične in prehranske industrije; vsa črkošlikarska, slikarsko-pleskarska dela, polagamo plastične mase, vse solidno, strokovno, po veljavnih tehničnih predpisih in standardih z garancijo.

Želimo vsem občanom srečno in uspehov polno novo leto 1972!

KINO SLOVENSKA BISTRICA predvaja 30. decembra film VIDIM GOLO.

KINO TOMAZ PRI ORMOŽU predvaja 31. decembra francoski film FANTOMAS PROTI SCOTLAND YARDU.

Komunisti moramo biti vedno aktivni in borbeni

Branko Gorjup, član CK ZKS je na nedavni seji OK ZKS Ptuj podrobneje analiziral nekatere negativne pojave, ki se vse česče pojavljajo v Jugoslaviji, Sloveniji in celo v ptujski občini. Ti pojavi so predvsem nacionalizem in partikularizem.

NACIONALIZEM IN ŠOVINIZEM

Pojav nacionalizma povezan s šovinizmom je prišel do svojega vrhunca pred nedavnim na Hrvaškem in je razdiralno vplival na enotnost socialistične Jugoslavije. Prav je, da razvijamo narodovo svobodo in ne zanikamo svoje narodnosti, vendar se moramo pri tem zavedati, da ni narodove svobode brez svobodne Jugoslavije in da živi v nekaterih republikah več narodov in narodnosti. Nihče nima pravice negirati narodove svobode, vendar moramo delati tako, da ne škodujemo drugim narodom, delati moramo predvsem v korist jugoslovanske skupnosti. Zavedati se sicer moramo, da smo Slovenci, vedeti pa moramo tudi, da ne more biti Slovenije brez Jugoslavije. Sami bi hitro postali plen tujih sil. Nikoli ne smemo pozabiti na prvi člen naše ustave, ki nas združuje v enotno Jugoslavijo, saj smo se zato tudi prostovoljno odločili. Svoboda in demokracija je pri nas zagotovljena za vsakogar, ki gradi socializem. Ne sme pa je biti za tistega, ki ruši našo svobodo, socializem ter bratstvo in enotnost med narodi.

Svoboda pomeni človekov položaj v družbi, demokracija pa pomeni, koliko in v koliki meri lahko ljudje in posamezniki odločajo o reševanju dnevnih in druge problematike. Vprašamo pa se lahko, kaj smo storili, da lahko odločajo vsaj o pomembnejših stvareh delovni ljudje, oziroma zaposleni v kolektivih? Ali smo jih vsaj seznanili o planih, o pomembnejših odločitvah v kolektivu, o konceptu razvoja podjetij, o posameznih gospodarskih vejah v občini in izven nje? Tu pa tiči zajec in tu smo odpovedali. Dokler ne bomo storili vse to, ne moremo zahtevati od delovnih ljudi, da bi tudi sami odločali, da bi dajali predloge in pripombe. To pa često zahtevamo od njih le takrat, ko postanemo sami nemočni, ko ne najdemo izhoda. Vsa ta vprašanja pa mora reševati delovna inteligenca, kajti v nasprotnem primeru se bo le-ta zaprla vase, delala bo brez ljudi, brez delavcev in nehote bo postajala tehnokratska. Mnogokrat delamo mimo delovnih ljudi in zato nas oni često ne razumejo in obratno. Naši organi so postali vse bolj uradniško-pravni, v njih je premalo delavcev in napredne inteligence. To nas je privedlo tudi do vse slabše strukture Zveze komunistov.

Dovolj imamo nadarjenih in naprednih ljudi. Vendar smo jih vse premalo vključevali v razne organe, zlasti še v samoupravne in v ZK.

Pri vsem tem gre torej za pravo mesto našega človeka v kolektivu in družbi. Tu je torej treba iskati vzroke tehnokratizma, katerega nosilec pa je v naši občini celo manj inteligenca, kot pa mnogi vodilni ljudje na raznih položajih. Tehnokratizem in birokratizem so pri nas nevarne slabosti našega dela. Pogosto mislimo, da je tehnokrat že tisti, ki dobi diplomu. Vendar tu često grešimo. Pogosteje je tehnokrat tisti, ki sedi na vodilnem stolčku brez diplome in ne mara okrog sebe nobenih strokovnjakov, ker lahko tako samovoljno gospodarji v podjetju in si s svojim mogočnim podpisom prilasča vse pravice v samoupravljanju.

To so torej najvažnejše oblike nacionalizma, šovinizma in tehnokratizma v naši družbi. Dejstvo pa je, da se slovenski nacionalizem ne da primerjati z zadnjimi dogodki na Hrvaškem.

Vse močnejši pa je v Sloveniji tudi pojav partikularizma, ki bi ga lahko imenovali tudi lokalistične tendence. To je zelo negativen pojav v našem gospodarstvu, pri katerem se vodi ekonomska politika v glavnem po lokalnih interesih posameznega kraja. Tako imamo v Sloveniji izrazit ljubljanski partikularizem, pri nas pa ptujski. Oba pa zelo negativno vplivata na naše gospodarstvo. V bistvu je partikularizem posledica tehnokratizma, saj izvira od vase zaprtih posameznikov, ki ne vidijo bodočnosti gospodarstva v medsebojnem povezovanju. Slej ko prej pa bomo morali s tem pojavom opraviti in preiti v tesnejše sodelovanje tudi z drugimi občinami. Edino tako bomo lahko izboljšali naše gospodarstvo, zmanjšali razne poslovne stroške in izboljšali razne strokovne službe. Slej ko prej bomo morali preiti v gradnjo dislociranih obratov, ki pa nikakor niso neki monopol v gospodarstvu, kakor jih nekateri imenujejo. V Ptujju je prisoten močan pojav partikularizma. Ta pojav je povezan tudi z bojznostjo za izgubo vodilnih stolčkov, ki imajo že načete trhle noge. Če bi prišlo do raznih povezovanj in sodelovanj med posameznimi gospodarskimi organizacijami že prej, bi imeli danes dosti več zaposlenih in se ne bi bilo treba ubadati z nezaposlenostjo v občini, imeli bi pa tudi neprimerno višji življenjski standard, ker bi se na ta način gospodarsko močno dvignili.

Nadalje je Branko Gorjup naštel nekaj primerov, v katerih bi lahko prišlo do sodelovanja in medsebojnega povezovanja. Omenil pa je tudi

napredek gospodarstva v Murški Soboti, ki je bila pred leti slabše razvita kot Ptuj. Ujeli pa so pravi vlak in danes močno prednjačijo pred ptujsko občino.

Tu se je Branko Gorjup dotaknil vprašanja razvitih in manj razvitih občin in dejal, da kraji niso nerazviti, ampak samo nerazviti ljudje. Moramo se boriti za skladen razvoj Slovenije in proti nemu centru. Vprašanje pa je, kaj smo proti temu že storili. Poglejmo samo mladi izšolani kader, za katerega smo dajali denar. Po šolanju pa se ne vrača v občino, ampak ostaja v Ljubljani in drugih razvitejših mestih. Posledica tega pa je, da imamo slaba vodstva, obremenjena s slabim ekonomskim sistemom vodenja in tehnokratsko miselnostjo.

Branko Gorjup je nakazal še nekatere pereče probleme, ki so prisotni v ptujski občini in vztrajal na ideji, da naša politika mora biti politika povezovanja, kajti mi smo mala republika in zato se moramo bolj smelo povezovati v njej in izven nje v enotno jugoslovansko skupnost. V občini je treba formirati dvojico ali trojico ljudi, ki bi nenehno delali na povezovanju in sodelovanju gospodarskih dejavnikov tako v občini, kakor tudi izven nje. Ne gre za to, da bi ta trojka odločala, gre za to, da bo ta trojka osnovni člen povezovanja in dogovarjanja, da bo poiskala ljudi in sredstva.

Dolžnost vseh občanov, zlasti pa še članov Zveze komunistov je, da podpirajo in po-

magajo vodstvu v občini. Prav tako pa je treba od njih zahtevati večjo aktivnost pri reševanju najbolj pereče občinske problematike. Vedno pa moramo delati tako, da bomo

koristili blagostanju delovnih ljudi, moramo biti vedno razredno borbeni in koristiti napredu in moči naše samoupravne in socialistične Jugoslavije. M. Novina

Pionirji v garniziji v Slov. Bistrici ob 30-letnici JLA

V torek, 21. decembra 1971 smo šli učenci osnovnih šol Pohorski odred iz Slovenske Bistrice, Poljčan, Smartna, Tinja, Makol, Črešnjevca, Oplotnice, Sp. Polskave in Laporja kot predstavniki pionirskih organizacij teh šol čestitat garniziji v Slov. Bistrici ob prazniku JLA — 30. obletnici nastanka naše armade. Povabljeni pa smo bili tudi učenci teh šol, ki smo napisali najboljše spise na temo o vojaki in JLA.

Najprej smo učenci odšli v vojašnico bistriške garnizije, kjer so nam vojaki razkazali orožje, kuhinjo in druge prostore. Prijazno so se z nami pogovarjali.

Po ogledu vojašnice nas je tovariš polkovnik Vlakjo Pavlovič, ki je tudi komandant garnizije pospremil v dom JLA. Tu nas je prijazen komandant lepo pozdravil, nakar so predstavniki šol izročili šopke in darila in mu čestitali k prazniku.

Komandant polkovnik Pavlovič se je pionirjem pristrčno zahvalil za čestitke. Nato je pisecem najboljših spisov razdelil nagrade — lepe knjige.

Po tem kratkem in pristrčnem programu so bili predstavniki šol tudi pogoščeni. Proslava se je začela ob 10. uri, končala pa okoli 12. ure. VESNA VREŠ

Priznanja

Ob 8. januarju, prazniku občine Slovenska Bistrica, podelijo vsako leto občinska priznanja za uspehe na vseh področjih družbenega dela. Posebna komisija je sklenila, da bodo letos podelili priznanja občanom, ki so aktivno delovali in največ prispevali k samoupravnim odnosom v družbi. Za ta kriterij so se odločili, ker so ocenili za pomembno, da dobijo posebna priznanja ljudje, ki so si prizadevali in so tudi dosegli konkretne rezultate pri razvoju in uveljavljanju družbenega samoupravljanja.

Da bi priznanja, ki bodo podeljena, dosegla svoj namen, se je komisija odločila, da jih bo podelila manj kot prejšnja leta. Iz predlogov bo izbrala zares najbolj zaslužne. -d

● Kozarce za čiščenje zob, ki postanejo motni in polni bele usedline, osnažimo s toplo vodo, kateri smo dodali pest soli ali kamec kisa. Nato jih izplakemo in dobro obrišemo s platneno krpo.

● Noži iz nekromirane kovine bolje režejo in ostanejo dlje ostri kot kromirani. Vlažno orodje zarjavi. Če ga dalj časa ne uporabljamo, ga rahlo premažemo z oljem. Po uporabi ga takoj zbrišemo ali operemo in osušimo. Po potrebi ga očistimo s praškom, umijemo in zbrišemo. Pri čiščenju naj leži rezilo vodoravno — ne upogibajmo ga!

Kreditna banka Ptuj KB

— POSLOVALNICA KIDRIČEVO

Mestna hranilnica PTUJ

je s 1. decembrom povišala obrestno mero na vse dinarske in devizne vloge, ki sedaj znašajo za

navadne vloge	7,5 %
vezane do 2 let	9 %
vezane nad 2 leti	10 %

Do 31. 12. 1971 odkupujemo valute brez odbitka provizije po višjih tečajih, ki jih je določila Narodna banka Jugoslavije.

Kolektiv Kreditne banke Ptuj želi občanom, delovnim organizacijam poslovnim partnerjem in varčevalcem srečno in uspehov polno novo leto 1972!

O problemih otroškega varstva v ptujski občini

Na nedavni seji skupščine temeljno izobraževalne skupnosti so med drugim obravnavali tudi probleme otroškega varstva v ptujski občini, zlasti na podeželju. Po uvodnem poročilu se je pričela živahna razprava, v kateri je bilo slišati nekaj zelo kritičnih pripomb na račun sedanjega varstva predšolskega otroka, zlasti pa še na račun denarnih sredstev, ki se delijo zelo nesorazmerno po posameznih regijah. Iz razprave povzemamo le nekaj osnovnih misli:

Otroško varstvo v današnjih otroških ustanovah ustreza bolj materi kot pa otroku samemu. Mati, ki hodi v službo, mora odnesti svojega otroka v vrtec ali v jasli, ne oziraje se na to, če je otrok zdrav ali ne. Na drugi strani pa imamo na kopico otrok na podeželju, ki nimajo možnosti niti takega minimalnega otroškega varstva. Mnogi izmed njih ostajajo sami, zaprti v svojih domačijah, medtem ko morajo njihove matere in očetje v službo, ne zaslužijo pa toliko, da bi lahko plačevali varstvo svojega otroka v otroški ustanovi. Problem pa nastaja tudi zaradi oddaljenosti nekaterih delavcev od večjih krajev oziroma od krajev, ki že imajo otroške varstvene ustanove. Temeljna izobraževalna skupnost bo morala polagati več bolj podkrepiti in razviti. Tudi pri teh šolah se pojavljajo problemi, povezani z oddaljenostjo vzgoji zlasti tistih otrok, ki so izven ustanov, to se pravi predvsem mladine na podeželju.

Diskutanti so se na seji dotaknili tudi vprašanja »šunta«, to je raznih romanov od kriminalne literature pa vse do raznih vesternov. Znanstveno je namreč dokazano, da ta literatura zelo negativno vpliva na mladega človeka. Tu pa prihaja do dveh protislovij, in si-

cer: na eni strani temeljno izobraževalne skupnosti, ki se borijo proti taki literaturi, in na drugi strani trgovska mreža, ki s svojimi reklamami in drugimi sredstvi neprestano širi to, za mladega človeka nezdravo literaturo, ker na ta način ustvarja dobiček.

Nedvomno bo morala temeljna izobraževalna skupnost bolj skrbeti za vzgojo otrok v prostem času. Tu so možne razne oblike, kot so šport, izleti in druge oblike rekreacije. Vse to je sicer povezano s precejšnjimi denarnimi sredstvi, ki pa jih je nujno realizirati, če hočemo doseči pravilno vzgojo predšolskega otroka, kakor tudi šolarja.

Drugi način vzgoje in povezovanja ter spoznavanja predšolskih otrok na podeželju so male šole, ki jih bo treba še nastojati od šole, zlasti še v zakotnih predelih Haloz.

Vsekakor bo treba pričeti stvari reševati in ne samo besedičiti, kajti problemi so prisotni in vedno bolj pereči. Nujno potrebno je ustanoviti organ pri temeljni izobraževalni

Sindikalna dejavnost v bistriški občini

Pri občinskem sindikalnem svetu Slovenska Bistrica deluje uspešno tudi komisija za življenjske in delovne pogoje. Na zadnji seji so člani spregovorili o gmotnih razmerah delavcev z najnižjimi osebnimi dohodki ter o stanovanjski problematiki.

Dogovorili so se, da bodo izvedli anketo, s katero naj bi ugotovili, koliko je v občini delavcev, ki prejema do 800 do 1000 dinarjev na mesec, in koliko je takih, ki prejema manj kot 800 dinarjev. Šele ko bodo znani rezultati ankete, bo lahko omenjena komisija

skupnosti, ki bo urejal in reševal vse te probleme. Treba bo stopiti v akcijo za nabiranje denarnih sredstev, ki so potrebna za gradnjo kapacitet za otroško varstvo. Našo bodočnost ne smemo gledati samo v kadrih, ki so že na univerzah, ampak tudi v tistih, ki so še v otroških vrtec in tudi tistih, ki so še v jaslicah.

Nekateri so tudi predlagali, da naj se izročijo nagrade in priznanja najboljšim in najzaslužnejšim učiteljem po osnovnih šolah. Vsi navzoči pa so se strinjali, da so to letos učiteljice v prvih razredih, ki uvajajo v šole novo matematiko in so s svojim delom skoraj preobremenjene. Vsako leto pa naj bi se tudi spomnili na upokojene učitelje s kakimi darili ali skupno pogostitvijo. Vse to so sicer hvale vredne ideje. Vse pa se začne pri denarju in tam tudi konča. Ker temeljno izobraževalna skupnost denarja za to humano dejanje nima, so navzoči sprejeli sklep, da se naj to realizira v prihodnjem letu. Zavzeli pa so se tudi za enakomerno razdelitev denarnih sredstev iz republiške izobraževalne skupnosti, ne pa kot je bila praksa do sedaj, da je dobil tisti, ki je že precej imel, še več.

Skupščina temeljno izobraževalne skupnosti je podala tudi predlog, da naj ostane še naprej predsednik IO RIS Ludvik Zajc, dr. Lujo Suklje za predsednik skupščine RIS. Za člana IO RIS pa so predlagali Slavka Grčarja. M. Novina

bolj tehtno razpravljala in sprejela tudi zaključke.

Ko so spregovorili o stanovanjski problematiki, so menili, da je potrebno sredstva, namenjena stanovanjski izgradnji, čimbolj smotno uporabiti. Zato bi kazalo razmišljati o ustanovitvi interesnih skupnosti. Ta predlog bodo posredovali tudi odbornikom skupščine občine, ki naj ocenijo, če bi bilo to koristno, obenem pa naj skupščina predlaga tudi iniciativni odbor.

Ob koncu naj še omenimo, da bo v kratkem občinski sindikalni svet pripravil seminar za člane vodstev sindikatov. Ob koncu seminarja se bodo udeleženci pogovarjali s predstavniki skupščine občine in drugih družbenopolitičnih organizacij.

Mala plaketa za Boška Borjana Podmorski studenci

Tako kot vsako leto je tudi letos komanda ljubljanske armade podelila najzaslužnejšim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim, zvezam, partizanskim enotam ter posameznikom, ki delajo na področju obrambnih priprav srednje in male plaketne JLA kot priznanje za delo in trud.

Med tistimi posamezniki, ki so dobili male plakete je tudi Boško Borjan, dolgoletni načelnik oddelka za narodno obrambo pri skupščini občine Ormož. Plaketo mu je v imenu komandanta ljubljanske armade (generalpolkovnika Staneta Potočarja) — Lazarja izročil polkovnik Albin Štok, komandant ptujske garnizije. Slovesnost je bila med zadnjo sejo ormoške občinske skupščine. Ob tej priložnosti je predsednik te skupščine Franc Novak čestital tudi Albinu Štoku, komandantu ptujske garnizije, ki je ob letošnjem dnevu JLA napredoval od podpolkovnika v polkovnika.

Dobitnik Male plakete Boško Borjan je v krajšem pogovoru dejal, da to priznanje ne gre samo njemu, ampak pomeni priznanje za uspešno delo vseh delavcev oddelka za narodno obrambo ter uspešnem delu občinske Zveze rezervnih vojaških starešin.

Športno srečanje ob dnevu JLA

Ob prazniku JLA je bilo v Ptujju športno srečanje med streško družino »Borec« in ekipo ptujskih oficirjev in podoficirjev v kegljanju, šahu in namiznem tenisu.

Tekmovanje v kegljanju je bilo na kegljišču ptujskega hotela. Zmagal je Borec z rezultatom 463:317. Najuspešnejši tekmovalac je bil član Borca Dušan Žnidarič.

V šahu je bil rezultat neodločen 2,5:2,5. Najbolj efektno zmago je odnesel Miodrag Džurovič iz ekipe JLA.

V namiznem tenisu je bil rezultat 3:2 v korist Borca. Najuspešnejši tekmovalac je bil Kruno Stepanov iz Borca.

Srečanje je minilo v pri srčni atmosferi. Po njem je organiziral Borec zakusko za tekmovalce.

21. decembra so na svečanosti ob dnevu JLA v ptujski vojašnici izročili zmagovalcem Borca pehar — darilo komande ptujske garnizije zmagovalni ekipi.

St. Sl.

Sladke vode je na svetu malo, mnogo premalo. Ob splošnem zastrupljanju je zmanjkuje še hitreje. Poleg izvorov na kopnem so tudi izvori sladke vode na morskem dnu in povrh še največkrat sorazmerno blizu obale. Doseči takšen sladkovodni izvir in ga zajeti pa je zelo težka naloga.

V strokovnih krogih je na precej slabem glasu »Projekt Argolis«, ki so ga izvajali ameriški strokovnjaki in delno financirali tudi Združeni narodi. Projekt bi naj omogočil zajetje izvirov sladke vode pred grško obalo. Vsi poskusi — stali so menda 11 milijonov dolarjev — so bili neuspešni.

Sedaj poročajo, da je težavna naloga uspela dr. W. Ständerju, docentu univerze v Karlsruhe. Odločil se je za gradnjo velikih škatljastih profilov iz armiranega betona, ki imajo stranice 20 metrov. Te profile izdelajo na kopnem, jih privlečejo nad podvodni izvir, tam pa potopijo in zasidrajo na morskem dnu. Dr. Ständer je že uspel z zajetjem podvodnega izvira z zmogljivostjo 10,5 m³/sek. Sedaj se je odločila tudi grška vlada, da izvede po novem postopku projekt, ki bo stal približno 80 milijonov dolarjev in bo omogočil namakanje področja s površino približno 300 kvadratnih kilometrov.

Nehote se spominjamo na številne izvire sladke vode pod morjem ob naši jadranski obali.

DELOVNA KRAJEVNA SKUPNOST NA PRAGERSKEM

Krajevna skupnost na Pragerskem že več let uspešno deluje. Rečemo lahko, da je to takšna skupnost, kakršne želimo. Obravnava vse probleme, pa naj bodo to komunalna vprašanja, ali kaj drugega. Na eni izmed sej so se tudi dogovorili, kako bi rešili problem nogometnega kluba Opek. Sedanje igrišče tega kluba je zelo slabo, potrebovali pa bi tudi klubske prostore. Udeleženci sestanka so menili, da bi s skupnimi močmi ta problem lahko uredili, saj ne gre samo za pomoč nogometšem, temveč za ureditev objekta, ki lahko koristi telesni kulturi nasploh.

Pragerčani pa so se tudi domnili, da bodo poskušali oživetiti pevsko sekcijo, ki je pred leti uspešno delovala. -d

Izbira - Ptuj

trgovsko podjetje na veliko in malo

s poslovnimi enotami: ZLATOROG, JELEN, HRANA, POTROŠNIK, ŽIVILA, SEJMIŠČE, MAVRICA, ZARJA, DELIKATESA, PERILO, GUMA, ELEKTRO-RADIO, CICIBAN, NOVI DOM, JURŠINCI, ZAVRČ, TURNIŠČE, HAJDINA, TRZEC, SELA, SLOVENJA VAS, SIKOLE, KIDRIČEVO, centrala

priporočajo nakup v svojih poslovnih enotah, kjer strežemo kupcem s kvalitetnim blagom po konkurenčnih cenah.

Vsem občanom želimo srečno in uspehov polno novo leto 1972!

Komisija za izobraževanje pri občinskem sindikalnem svetu Slovenska Bistrica je pripravila zanimiv seminar, ki se ga je udeležilo 74 sindikalnih delavcev

Ni vseeno, kakšna bo prihodnost

Uspeh enodnevnega seminarja za sindikalne delavce je več kot zadovoljil. Udeleženci so najprej poslušali predavanje Mitje Svaba, ki je govoril o ustavnih spremembah in samoupravnih sporazumevanjih. V nadaljevanju je predaval še dr. Bogdan Kavčič o »sindikatu danes«. Seveda so z obema predavateljema pripravili tudi razgovor. Udeleženci seminarja so s posebnim zanimanjem razpravljali o prvi temi, kjer so vzbudile največ pozornosti ustavne spremembe.

Popoldne pa so pripravili še pogovor s člani nekaterih občinskih vodstev. V tem delu sta sodelovala tudi predsednik SO Miro Kolenko in namestnik sekretarja občinske konference ZKS Stevo Eberl. Morda bi bilo bolje, če bi zapisali, da je ta del potekal bolj v obliki »vprašanja-odgovor«. Na eni strani so bili udeleženci seminarja, na drugi pa Miro Kolenko, Stevo Eberl in predsednik občinskega sindikata Božo Strnad.

Omenili bomo nekatere dele pogovora, ki so bolj pomembni za gospodarjenje v občini. Prvo zanimivo vprašanje je zajelo področje gradbeništva in gradbene industrije. Zakaj so prizadevanja za združitve obstala?

Miro Kolenko je pojasnil, da je v začetku kazalo najbolje. Predstavniki gradbenih podjetij so se večkrat sestali, imenovali pa so tudi komisijo, ki naj bi »razvozila« združitve, ki že dolgo visl v zraku. Povsem jasno je, da sedanja gradbena podjetja ne bodo več dolgo kos »velikanom«, ki nastajajo v Sloveniji. Vendar se je delo komisije zataknilo, pa tudi predsednik občine ni mogel točneje pojasniti vzrokov. Prav gotovo neka nesoglasja morajo obstajati, kajti ne moremo si predstavljati, da gradbinci niso uvideli koristnih stvari ob integraciji.

Ko smo že pri združevanju, naj načemmo še problem Tapetništva iz Oplotnice, kjer imajo zaposleni najnižje osebne dohodke v bistriški občini.

Božo Strnad je povedal, da že dolgo poskušajo najti rešitev za 13 zaposlenih. Pogovarjali so se z lesnoindustrijskim podjetjem Konjice, žal pa so razgovori obstali. Potem so vodili razgovore s predstavnik »Tapetništva« Maribor, kjer so se izgovorili, da ne morejo najti osebe, ki bi oplotniški obrat vodila. V vodo pa so padli tudi pogovori s predstavnik ptujskega zavoda »Olge Meglič«. Božo Strnad je ob tem še dejal: »Ne morem mimo dejstva, da so se zaposleni pri oplotniškem Tapetništvu zadovoljevali s tistim, kar so do-

segali. Jasno je, da tako ne bo šlo. Tako malega števila delavcev, predvsem pa gre za žensko delovno silo, ne bi bilo pretežko preusmeriti.«

V nadaljevanju je bilo aktualno gostinstvo, predvsem podjetje »Hotel Planina« Slovenska Bistrica. Znano je namreč, da bistriško gostinstvo caplja nekje v ozadju. Predstavniki podjetja in občinskega sindikalnega sveta so se pred letom že pogovarjali s Ptujčani, vendar so takrat gostinci ukrepali po svoje in izvedli referendum za priključitev k nekemu drugemu podjetju. Referendum je uspel, stvar pa je vseeno padla v vodo. Božo Strnad je povedal, da bi se morali ponovno sestati s ptujskimi gostinci in se pogovarjati o možnosti združitve.

Ivan Frangež, tajnik občinskega sindikalnega sveta pa je načel vprašanje družbenega standarda, ki v občini nenehno pada, ter problem obratov, ki imajo sedeže izven bistriške občine. Menil je, da je takšnih obratov vse preveč ter da občina od tega nima kdove kakšne koristi. Omenil je primer Steklarne, za katere izdelke je na trgu veliko povpraševanje, kljub temu pa je investiranje v novo proizvodnjo ničevo.

Miro Kolenko je v odgovoru pojasnjeval, da obrati, s sedeži izven občine, niso tisto najhujše, kar tare bistriško gospodarstvo, čeprav je res, da nekateri ne skrbijo za investiranje. Ob tem naj dodamo, da bo iz skladov teh obratov tudi letos odšlo v druge občine okoli 10 milijonov dinarjev, torej polovica vseh ustvarjenih skladov bistriškega gospodarstva. (To je na zadnji seji SO povedala direktorica banke Marica Godec.)

TEDNIK, vaš list

V nadaljevanju pogovora smo slišali veliko o problemih šolnikov, ki menijo, da jih TIS vse preveč obremenjuje z administrativnim delom, vendar bomo o tem zapisali kaj več, ko bo to problematiko obdelal strokovni sindikat.

Se več je bilo povedanega v razgovorih. Vtis, da sindikalizem ni vseeno, kakšna bo prihodnost, ni varal. Torej bi si bilo podobnih razgovorov le še želeli, prav tako pa tudi željo, da razgovori ne bi ostali le besede.

KAJ BO NOVEGA PRI OSEMENJEVANJU V LETU 1972

Običaju, da si ob izteku starega leta voščimo mnogo dobrega v naslednjem letu, se pridružuje tudi Živinorejsko veterinarski zavod v Ptuj, ki želi vsem rejcem mnogo uspeha, predvsem pa mnogo telet, mnogo mleka in mnogo prirastka. Vendar se naše želje ne nehajo samo pri tem, temveč obveščamo vse živinorejce, da bomo v letu 1972 spremenili nekatere stvari pri osemenjevanju. In kaj bo to? V letu 1972 ne bo več popisov plemenic in odmere pavšalne skočnine, temveč bo vsak rejec plačal osemenitev takrat, ko bo kravo prignal k osemenjevanju. Isto velja tudi za pripust pri licenciranih plemenjakih. Verjamemo, da bo večina rejcev ta ukrep pozdravila. Nekateri pa že sprašujejo, kaj pa bo z nami, če ne bo

pri hiši gotovine in ne bi mogli osemenitve ali pripusta takoj plačati? Vsem tem rejcem v tolažbo — osemenitev ne bomo odklonili, vendar bodo morali uslugo poravnati v roku 20 dni, takšni so pač finančni predpisi. Pa še nekaj! Kdor ne bo imel s seboj gotovine, se bo moral izkazati z osebno izkaznico, ali pa z evidenčnim kartonom našega zavoda. Če tega ne bo imel s seboj, bomo prisiljeni storitev odkloniti.

Tudi v letu 1972 bodo pregledi na brejost in zdravljenje plodnostnih okvar za vse tiste, ki se bodo posluževali osemenjevanja, brezplačni.

Te spremembe bomo začeli uporabljati v nedeljo 2. januarja 1972.

Živinorejsko veterinarski zavod Ptuj

Občinska organizacija ZRVS Ormož in krajevna ZRVS Središče ob Dravi sta ob dnevu JLA razvili svoja prapora. Slovesno praznovanje 22. decembra po vseh krajevnih centrih ormoške občine.

Tu živi človek z junaškim srcem

Letošnje praznovanje 22. decembra, dneva JLA, je bilo tudi na ormoškem področju zelo slovesno. Praznik je bil še pomembnejši, ker smo ga praznovali v jubilejni 30-letnici formiranja Prve proletarske brigade in vstaje naših narodov.

V Ormožu so na čast temu, za naše narode pomembnemu prazniku, pripravile slovesnosti občinska in krajevne organizacije zveze rezervnih vojaških starešin skupaj z osnovnimi šolami.

V soboto pred praznikom so krajevni odbori ZRVS organizirali proslave v krajevnih centrih občine. Središča krajevna organizacija je ob tej priložnosti razvila tudi svoj prapor.

Centralna občinska proslava dneva JLA je bila dan pred praznikom. Predsednik občinske organizacije ZRVS Edvard Pajek in predsednik občinske skupščine Franc Novak sta popoldne pripravila sprejem za vojaške starešine in nekatere goste, zvečer pa je bila proslava v ormoški kinodvorani. Nastopili so pionirski pevski zbor in recitatorji osnovne šole Ormož. Program je smiselno povezovala učiteljica Gizela Blagovič.

Osrednja slovesnost je bila razvitje bojne zastave — prapora občinske organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin občine Ormož. Govoril je Edvard Pajek in med drugim poudaril pomen in vlogo JLA in rezervnih vojaških starešin pri oblikovanju in varovanju bratstva in enotnosti naših narodov kot pridobitev vstaje in ljudske revolucije. Proslava je bila lena in prijetna. Se lenše na je dejstvo, da so Ormožani nepolnih dvorano, kar je za Ormož nenavadno. Na popoldanskem sprejemu

je predsednik občinske skupščine Franc Novak čestital rezervnim starešinam v imenu družbenih organizacij in predstavniških organov in še posebej v imenu sveta za narodno obrambo pri skupščini občine Ormož. Cestitka ob prazniku je veljala tudi vsem prebivalcem ormoške občine, ki je tako all drugače vključeno v koncept splošnega ljudskega odpora. Potem je predsednik še govoril o vlogi in pomenu KPJ, ki je s svojimi trdnimi stališči in nadčloveškimi naporji kot idejna sila partizanske vojske, uspešno premagala bolje oboroženega sovražnika. Ko je govoril o sedanjem položaju Jugoslavije v svetu je med drugim dejal: »Od časa do časa prihaja okrog nas do mračnih izbruhov premaganega fašizma, ki opozarja na prisotnost sovražnih sil, ki jim ni več naš družbeni red in vse kar imenujemo »naša domovina«. Zato razvijamo in bomo razvijali edinstven koncept splošnega ljudskega odpora, ki iz dneva v dan postaja večje jamstvo naše neodvisnosti. Pri nas smo bili priča masovnosti in kvaliteti obrambne vzgoje. Obiskovali so jo pripadniki teritorialnih enot, mladina, enote civilne zaščite in še posebej vsi

člani Zveze rezervnih vojaških starešin občine Ormož. Naši pripadniki ZRVS so organizirali all pa so se udeležili mnogih srečanj v drugih občinah in republikah, kjer so se kresale iskre sposobnosti in znanja vojaških večšin. Tudi največji optimisti niso pričakovali tako lepih rezultatov. Rezervni vojaški starešine so častno izvajali svoje dolžnosti. Z vašim delom je majhno mesto Ormož postalo bolj znano široko naše domovine. S tem, ko ste dosegli prvo mesto med organizacijami svoje vrste v Jugoslaviji, ste pokazali, da tu živi človek, v katerega prsih bije junaško srce in mu je globoko zakoreninjena zavest in sposobnost samoobrambe, volja po nenehnem usposabljanju in nudenju odpora agresivnim silam.«

Posebno priznanje v imenu občinskega sveta za narodno obrambo je predsednik SO Franc Novak izrekel Edvardu Pajku predsedniku občinske zveze rezervnih vojaških starešin in Bošku Borjanu, načelniku oddelka za NO in SO Ormož, ki sta nosilca idej in prizadevanj na področju obrambnih priprav ormoške občine.

Živilska industrija PETOVIA, Ptuj

Potrošnikom nudimo konzervirano zelenjavo in žgane pijače.

Prizadevamo si za čim višjo kvaliteto.

VSEM OBČANOM ŽELIMO SREČNO IN USPEHOV POZNO NOVO LETO 1972!

Razvojni program gradbenega podjetja »Ograd« Ormož od leta 1971—1975

GP »OGRAD« Ormož na pragu pomembnih odločitev

Ob sestavi srednjeročnega razvoja občine Ormož v minulih petih letih, je prevladalo mnenje, da gradbena konjunktura ne bo tako intenzivna kot pred tem časom. Takšno mnenje so narekovali ukrepi, ki so bili sprejeti v času gospodarske in družbene reforme.

Na osnovi investicijskih programov delovnih organizacij in programskih teženj razvoja negospodarskih dejavnosti je bilo predvideno, da bo vrednost gradbenih del znašala 4.960.000,00 din letno. Vrednost opravljenih gradbenih in instalacijskih del pa je bila znatno ugodnejša.

Ob velikih ponudbi del je imelo vse do leta 1968 tudi gradbeno podjetje »OGRAD« Ormož ugodno osnovo za razvoj in za sanacijo stanja pred tem obdobjem. Kadrovska okrepitev in živahna investicijska dejavnost sta povečali tudi konkurenčno sposobnost podjetja. Samo na področju

že o likvidaciji ali nadaljnji integraciji. Težave so nastopale zaradi objektivnih težav, predvsem pa zaradi slabe kadrovske strukture. Šolanih ljudi je na ormoškem področju vedno primanjkovalo in jih še vedno primanjkuje. Investicijska dejavnost je bila v začetnih letih Ogradovega delovanja dokaj slaba. Pridobivanje dela pa je odvisno tudi od iznajdljivosti in sposobnosti podjetja. Toliko iz »zgodovine«.

KORISTI INTEGRACIJE

Takrat, ko so združili GP »Grad« in Opekarno so napravili dobro delo. Uspehi pa so žal vidni šele sedaj. Tu se združuje novo ustvarjena vrednost prvega in drugega obrata. Združeno podjetje je večje in močnejše ter kot tako lažje nastopa pri denarnih zavodih za dodelitev kreditov. Večje podjetje ima tudi več možnosti uveljavljanja v slovenskem gospodarstvu. Posamezna obrata v preteklosti

GP OGRAD Ormož gradi stanovanjsko poslovno zgradbo v Ormožu za trg (levo). Na ruševinah v ospredju slike bo nova avtobusna postaja. OGRAD je pred nekaj leti zgradil tudi ormoški hotel »Jeruzalem« (desno).
Foto: J. Rakuša

na proizvodnjo v rekonstruirani opekarni, kot predvideva plan. Geološke raziskave in ocene kvalitete gline je opravil »Institut za gradbenarstvo Hrvatske« in ugotovil, da je ormoška glina ena najkvalitetnejših, ker vsebuje izredno majhen odstotek CaCO₃. Kvaliteta opeke je odvisna od surovinske baze in tehnologije predelave. Surovinska baza je podana, tehnologijo pa bodo omogočili z konstrukcijo. Tako si lahko čez približno dve leti obetamo v Ormožu eno najkvalitetnejših opek in drugih opečnih izdelkov. Proizvodni program predvideva tudi zmanjšanje proizvodnje različnih kosov, na drugi strani pa izboljšanje kvalitete.

GRADBENA DEJAVNOST

Plan gradbene dejavnosti predvideva specializacijo na manjše stanovanjske objekte in posodobitve tehnologije. S tem želijo doseči večji efekt dela in s tem zmanjšati čas gradnje posameznega objekta. Razvojni načrt predvideva tudi postavitev manjše betonarne s separacijo. Podjetje bo še naprej opravljalo gradbene storitve ter adaptacijska in sanacijska dela. Elektro delavnica se bo razvijala vzporedno z ostalimi dejavnostmi, vendar po potrebi.

KADRI, ZAPOSLENOST IN OSEBNI DOHODEK

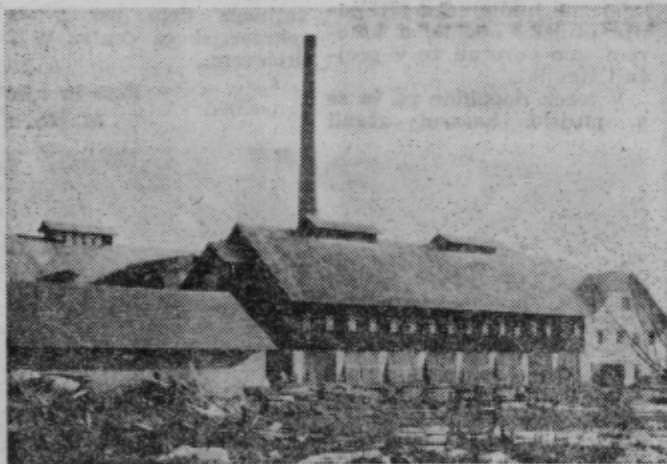
Leta 1967 je bilo zaposlenih 148, letos pa že 196 delavcev. Do leta 1976 je predvideno povečanje zaposlitve na 338 delavcev.

Kadrovska struktura se je glede na strokovnost v zadnjem času močno spremenila. Leta 1968 je bilo le 2 % za-

poslenih s srednješolsko izobrazbo. Potem so začeli intenzivno zaposlovati strokovni kader in s tem dosegli tudi lep razvoj podjetja. Sedaj je z visoko in višjo šolo zaposlenih 2,2 %, s srednješolsko izobrazbo 8 % in 4,2 % visoko kvalificiranih delavcev. Razvojni načrt predvideva izboljšave kadrovske strukture v korist predvsem strokovnih kadrov.

Poprečni osebni dohodek (Nadaljevanje na 8. strani)

na zaposlenega je občutno manjši od poprečja gospodarskih dejavnosti v občini. Taki, sorazmerno nizki osebni dohodki so posledica zavestne odločitve vsega delovnega kolektiva, ki se odpušča dohodkov v korist razvoja podjetja. Razumljivo je, da se bodo osebni dohodki po rekonstrukciji bistveno iz-

Ormoška opekarna pred rekonstrukcijo

ormoške občine je bil OGRAD v skupnem znesku gradbenih del udeležen s 36 %, pri gradbenih delih v družbenem sektorju pa s 74 %, kar je sorazmerno visoko. Podjetje pa je svojo dejavnost širilo tudi na sosednji občini: Čakovec in Varaždin.

»ZGODOVINA«

Preden preidemo na obravnavo razvojnega programa, si oglejmo, s kom imamo prava opraviti. Kdaj je podjetje nastalo in kako?

»OGRAD« je nastal leta 1963 z integracijo gradbenega podjetja »Grad« in ormoške Opekarnice. Novorojeno podjetje z imenom »OGRAD« je v času let doživljalo več kriznih trenutkov. Govorilo se je

gotovo ne bi imela možnosti obstoja, zato je uspešen razvoj gradbeništvu v Ormožu bil možen le z integracijo.

KAJ PRINAŠA LETO 1972?

Spomladi bodo pričeli z rekonstrukcijo OPEKARNE in bo trajala približno eno leto. Razvojni program celotnega podjetja je izdelal Ekonomski center Maribor ob močnem sodelovanju Ogradovega vodstvenega kadra. Tako so vse načrtane razvojne smeri kadrovske in materialno dobro premišljene in je potemtakem plan realno zastavljen. Zaloge gline, kot surovine za opekarno, je raziskoval »Industrijski šolski center Varaždin« in ugotovil, da količina razpoložljive gline zadošča za 100 let, glode

VELIKA NAGRADNA IGRA

sledite

OD 5. NOVEMBRA DALJE V

VELEBLAGOVNICI
IN V

13. PRODAJALNAH TRGOVINE NA MALO
PRI NAKUPU ZA VSAKIH POLNIH 100 din
DOBITE KUPON
NAGRADE :

- BARVNI TV SPREJEMNIK GORENJE
- PRALNI STROJI
- HLADILNIKI
- ŠTEDILNIKI
- MOŠKE IN ŽENSKE OBLEKE itd

ZATO sledite

VEDNO IN POVSOD

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TENNO-MERCATOR
CELJE

MED NAJBOLJŠE REČI NA SVETU SODI SMEH

V petem stoletju pred našim štetjem je nastopil v Grčiji filozof Sokrat, ki se je vse življenje trudil, da bi pripeljal ljudi do objektivnih spoznanj. O sebi je trdil, da »ve samo to, da nič ne ve«, v pogovorih z ljudmi pa si je prizadeval, da bi sogovorniki sami spoznali pravilnost ali nepravilnost svojih trditvev.

Nekoč so ga vprašali, katera žival najbolj nevarno grize, in odgovoril jim je: »Izmed divjih — obrekovalcev, izmed udomačenih pa lizun.«

»Ideal« zlobne zakonske žene je bila Sokratova Ksantipa. Nekoč se je ujezila in moža pošteno ozmerjala, nazadnje pa je pljusnila vanj še golido umazane vode. Sokrat je čisto mirno rekel:

»Sem si kar mislil, da bo za grmenjem še deževalo.«

Sosed pek je tožil Sokratu, da ima na vrtu drevo, ki mu prinaša nesrečo. Na njem so se obesile že tri njegove žene. Sokrat se je domislil prijazne Ksantipe in zaprosil peka:

»Dragi prijatelj, dovoli, da presadim tvoje drevo na svoj vrt.«

Prijatelju, ki ga je spraševal glede poroke, je dejal: »Ne bi ti mogel priporočiti nobene žene. Z izbiranjem tako ne dosežeš nič. Če je žena lepa, te bo varala, če je grda, ti ne bo ugajala; če vzameš revno, boš propadel; če vzameš bogato, ti bo ukazovala; če je pametnejša od tebe, te bo prezirala; če je omejena, ti pa bo neznosna.«

Pred svojim prvim javnim govorom je imel Alcibiad hudo tremo. Sokrat ga je vprašal: »Cuj, Alcibiad, ali bi te bilo strah govoriti med štirimi očmi z branjcem Aristonom ali čevljarjem Leandrom?«

»Niti najmanj ne,« je odgovoril Alcibiad.

»Zakaj se pa potem bojiš govoriti, če ju vidiš skupaj?«

Ko so ga obtožili protidržavnega delovanja in mu povedali, da ga je trideset porotnikov obsodilo na smrt, je Sokrat dejal: »Porotnike pa je obsodila na smrt narava.«

Vrsta Sokratovih učencev je širila izročilo svojega velikega vzgojitelja. Med njimi je bil tudi Alcibiad, ki je dosegel mnoga vplivna mesta v državnem organizmu. V zrelejših letih je Alcibiad kupil lepega psa, za katerega je plačal sorazmerno visok znesek. Ko je pripeljal žival domov, ji je takoj odrezal rep. Prijatelji so mu to očitali in povedali, da povsod govorijo samo o tem odrezanem repu.

»Dobro,« je menil Alcibiad, »dokler govorijo o repu mojega psa, pustijo mene pri miru.«

Sokratovemu učencu in poznejšemu učitelju filozofije Antistenu iz Aten je hotel nekdo napraviti veselje in mu rekel: »Ljudje te zelo hvalijo.«

»Kaj pa sem storil neumnega, da me hvalijo?« se je prestrašil filozof.

V pogovoru o vojni je nekdo dejal: »Vojna bo reže povsem uničila.«

»Kje neki!« je pripomnil Antisten, »rodila bo še mnogo novih.«

Eden najbolj znanih Sokratovih učencev je bil Platon. Ko je nekega dne zagledal svoje učence, ki so kockali, se je strašno razjezil.

»Toda saj ne igramo za denar,« so se opravičevali učenci.

»Tem slabše,« se je hudoval Platon. »Saj se ne jezim zato, ker kockate, temveč zato, ker izgubljate dragoceni čas.«

Sirakuški tiran Dioniz, se je v obilici prostega časa ukvarjal tudi s pesnikovanjem. Tiranovi lizuni so njegove umotvore na moč hvalili, pesnik Filoksen pa je prostodušno izjavil, da mu niso všeč. Ogorčen tiran ga je pognal na delo v rudnik. Kmalu pa je bil pomiloščen. Dioniz je spet ob neki priložnosti prebiral svoje pesmi in z zanimanjem opazoval Filoksen. Le-ta je nekaj časa poslušal, nato pa se odpravil proti vratom. »Kam greš?« ga je vprašal Dioniz.

»Nazaj v rudnik,« se je zaslislalo med vrati.

GP »OGRAD« Ormož

(Nadaljevanje s 7. strani)
boljšali, saj bo proizvodnja dosegla večji indeks rasti.

IN NA KONCU?

Zasluga Ogradovega napredka tič predvsem v krepitvi zaposlitve strokovnih kadrov. Institucije, ki dodeljujejo sredstva so ocenile strokovne sposobnosti in napredek zadnjih let ter na osnovi tega odobrile kredit. Realizacija celotnega razvojnega koncepta do leta 1976 znaša 900 milijonov starih dinarjev. Denar je v glavnem zagotovljen ob močnej udeležbi podjetja. Računajo, da bo dohodek opekarniške dejavnosti ob koncu rekonstrukcije okrog 2,5 milijard SD in to pri ceni iz leta 1971.

Podjetje se je na zunaj uveljavilo, navznotraj pa učvrstilo. Obe delovni enoti, tako gradbena kot opekarniška sta že in bosta tudi v bodoče z združenim delom dosegli lepi napredek, ki bo v korist občine kot celote. jr

OPOZORILO ŽELEZNICI

da na zapornicah na železniškem prelazu v Šikolah namesti ustrezno luč, kajti sedanja medlo utripa in je ni moč lahko opaziti. 20. decembra ko se je peljal s Pragerskega proti Ptujju T. L. iz Ljubljane bi kmalu prišlo do nesreče, ki bi lahko terjala človeške žrtve. Zadnji hlp je sopotnica opazila lučko in če ne bi prišla zavora, se bi avto zaletel v vlak. -o-

VZNEMIRJENA ALJASKA

Po senzacionalnih vesteh o odkritju brezmejnih zalog nafte na severnih obalah Aljaske, je nastalo zatišje, ki je precej razumljivo, če pomislimo, da ni dovolj nafte najti in postaviti vrtalne stolpe, temveč je treba tekoče zlato potem spraviti do potrošnikov. To pa v arktičnih okoliščinah ni ravno lahko in še sedaj ni dokončno jasno, ali bodo prek Aljaske gradili naftovod ali ne.

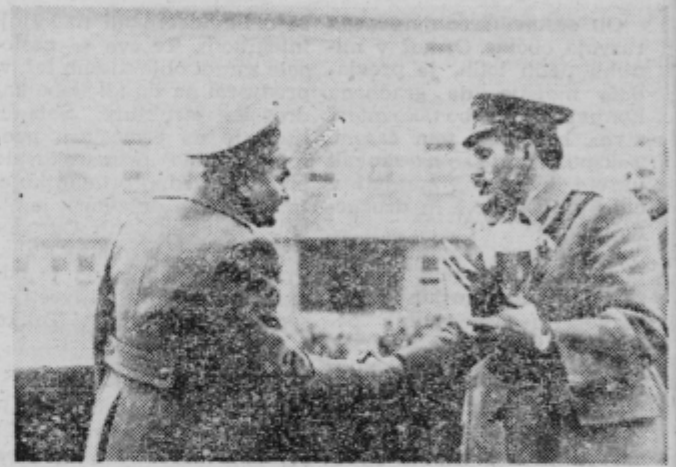
Medtem pa petrolejske družbe ne počivajo in skrbno raziskujejo obsežna pustinja področja na severu Aljaske. Pri tem posegajo predvsem po seizmičnih metodah. Na skrbno izbranih mestih sprožijo močne eksplozivne naboje, nato pa merijo potresne valove, ki jih povročajo eksplozije. Že sedaj poročajo, da na severu Aljaske ni samo obilo nafte, temveč tudi mnogo svinca, cinka, niklja, molibdena in volframa.

Visoki stebri dima in prahu nad sproženimi razstrelilnimi naboji prinašajo po tem takem pomembne vesti.

OB LETOŠNJEM PRAZNOVANJU JLA

Kot smo že poročali je bilo letošnje praznovanje JLA povezano s trideseto obletnico vstaje jugoslovanskih narodov, zato je bilo izredno slovesno. V Ptujju se je praznovanje pričelo že v soboto, ko so mladi vojaki položili svečano obvezo.

V ponedeljek je bila v ptujjski garniziji še posebna predstavnik družbeno-političnih organizacij ter mladina, ki so prisostvovali podelitvi številnih odlikovanj in priznanj, ki so jih prejeli vojaki in starešine. Popoldne istega dne pa je bila v ptujjskem gledališču slavnostna akademija, ki se je nadaljevala v prostorih Narodnega doma v Ptujju ob prijatel-

Kapetan Slavko Ivanovič sprejema iz rok polkovnika Draga Ivanoviča prehodni pokal za najboljšo artilerijsko enoto v preciznem streljanju Slovenije.

slovesnost, ko je polkovnik Drago Ivanovič predal artilerijski enoti ptujjske garnizije prehodni pokal za osvojeno prvo mesto v preciznem streljanju. Posebne nagrade so sprejeli še najboljši strelci garnizije, ki so se udeležili jubilejnega streljanja ptujjske občine, o katerem smo poročali že v prejšnji številki.

V torek dopoldne pa so se v ptujjski kasarni zbrali

skem srečanju vseh povabljenih gostov.

Ob praznovanju so vojaki ptujjske garnizije prejeli tudi televizijski sprejemnik, ki jim ga je podelila krajevna skupnost Kidričevo, za opravljenih nad 5000 ur prostovoljnega dela pri gradnji rekreacijskega centra v Kidričevem.

Foto in tekst:
M. Novina

Se podpis in postal je zvesti »zakletje« branilec naše domovine.

Gostinsko podjetje

HALOŠKI BISER — GRAD BORL

vabi občane na obisk svojih lokalov ter jim zagotavlja najkvalitetnejšo postrežbo z izbranimi jedili in pijačami.

**VSEM OBČANOM ŽELI V NOVEM
LETU 1972 MNOGO SREČE IN
VSESTRANSKIH USPEHOV!**

KS Gorišnica ob slovesu leta Sončen stoti rojstni dan Neže Ozvald

Leto se nagiba k zatonu. Malu bo umrlo. Ne bo ga več. Z njim bo odšlo marsikaj, kar je bilo hudega in težkega, tudi tepega in dobrega. Z njim bo odšlo del nas vseh, naših sanj in hrepenenj, naših želja in hotenj. Za njim bo ostal pa le mnog lep dober spomin, ki se bo odražal v delih, o katerih bodo naši pozni zanamci govorili, da jih ustvarili ti in ti, takrat in takrat.

Ob kakih slavnostnih jubilejih smo navadno polni hvaležnosti in časti ter spoštovanja o vseh, ki so pred nami nekaj ustvarili, zgradili zase in tudi za nas, ki iz roda v rod asnujemo dobrobit minulega časa. In je prav tako! Prav je, da vemo, kaj so čast, ponos in vestoba in kaj je hvaležnost. Prav pa je tudi, da smo hvaležni sedanjemu rodu; prav je, da izrazimo spoštovanje današnjim delavcem, ki imeni ali prezimni pomagajo graditi vsak po svojih močeh veliko gradbo, ki jo imenujemo DOMOVINA. Vaščani krajevnih skupnosti Gorišnice (Cunkovčani, Moškanjčani, Zagajčani, Muretincani, Malovaščani, Gajevčani, Placarovčani, Forminčani, Zamušančani, Tivolčani in Gorišničani) so pokazali v letu, ki se v teh dneh od nje go poslavljamo, toliko trdne volje, toliko pripravljenosti, toliko požrtvovalnosti, toliko samoodpovedovanja, da uspehi morajo biti vidni, da so na njih lahko samo ponosni. Bi jih našli?

Pod streho je nova šola, ki je bila davni sen mnogih generacij in so za njo občani prispevali del krajevnega samoprivepka. Mlademu rodu jo bomo predali drugo leto. S svojo veličastnostjo bo spreminila obraz Gorišnice na zunan, na znotraj pa postala dokaz več naše želje po sodobnosti pouka in vzgoje.

Center krajevnih skupnosti smo povezali s cesto I. reda z asfaltnim trakom, ki je prav poseben dokaz ljudske pripravljenosti prispevati sredstva tudi tam, kjer ne gre čista ravno mimo »mojega« doma. Ob asfaltni čistoti in tišini želimo, da bi se v prihodnjih letih uresničila podobna želja tudi ostalim vasesm, ki že pridno zbirajo sredstva (Gajevci, Mala vas, Muretinci). Če nam pač že ni uspelo modernizirati vseh krajevnih cest, smo jih pa vsaj pošteno nagromozirali (nekaj sto kubikov).

Tudi letos naši gasilci niso zaostajali. Tri nove motorke (Formin, Gajevci, Moškanjci) in nov avtomobil (Formin) so ob milijonih prostovoljnih prispevkov ponoven dokaz pripadnosti ideji miru in bratstvu med narodi.

Če so ponese članice GD Zamušan (I. mesto na republiškem tekmovanju in zlata značka) in pionirji GD Gorišnica (I. mesto na republiškem tekmovanju in zlata značka) naš glas po vsej SFRJ (tekmovali so tudi v zveznem merilu — bronasta značka), potem

smo lahko na naš mladi gasilski rod ponosni in smo lahko brez skrbi, da stoji za nami mlada generacija, ki se kali v plemenitih tekmovanjih in se tako pripravlja na naloge, ki jih zmore reševati samo zdrav in ponosen rod.

Plemenitemu pozivu »Tvoja kri rešuje življenja« so se tudi letos vaščani KS Gorišnica prav lepo odzivali, za kar gre vsa hvala prostovoljcem in zelo delavnemu odboru RK.

Ne bi radi in si ne želimo, vendar če bi bilo potrebno »Mati Slovenija tvoji smo sinovi...« bi zapeli in se vrgli na okope, da bi branili svobodo rodnega krova. Kako smo pripravljani in izvežbani, je pokazala velika vaja vseljudskega odpora.

Končno nismo pozabili na svoje zadnje domovanje. Ob zahodni strani smo zgradili nov zid ter tako vrnili svojem pokopališču spet stari obraz.

Smo kaj pozabili? Morda. Saj je pa bilo res toliko vsega in tako velikega, da se nam morda danes zdi nemogoče, da je šlo. Pa je šlo in bo še šlo, ker tako hočemo in želimo.

KO SZDL Gorišnica izreka vsem, ki so pri letošnjih delih kakor koli pomagali, iskreno zahvalo z najboljšimi željami v novem letu. Na silvestrovanjih in novoletnih praznovanjih se želimo še enkrat srečati in krepko stisniti roko. —čč—

V Brstju pri Ptuj, pred hišno številko 3 so se v sredo, 22. decembra pogosto ustavljali avtomobili. Izstopali so novinarji in fotoreporterji, se oglašali v kmečki hišici, čestitali stari ženički, ki je vsakega prijazno sprejela in pospremila pred hišo, kjer so jo navadno še fotografirali. Bil je sicer prvi zimski dan, vendar topel in sončen kot sredi jeseni. Čudna igra narave, in tudi Nežka Ozvald, ki je ta dan zbujala pozornost skoraj vse Slovenije — je tak fenomen narave.

Za novinarskim fički in limuzinami se je popoldne ustavilo pred hišo tudi občinsko terensko vozilo. Izstopili so — podpredsednik občinske skupščine Tone Žagar, komandant ptujske garnizije polkovnik Albin Stok, predsednik občinske konference SZDL Zdravko Turnšek in predstavnik krajevnih skupnosti Ptuj — predsednik Lojze Cenc in tajnik Albin Pišek. Naši najstarejši občanki so po vrsti čestitali in ji izročili skromna darila. S kmečko gostoljubnostjo je goste razporedila okrog mize in jim postregla s prigrizkom, seveda sta ji pri tem pomagali hčerka in nečakinja. Sama si je izbrala prostor v bližini peči, ob njej pa je dobil mesto komandant Albin Stok. Cutila se je namreč še posebno počaščena, ko ji je povedal, da njen rojstni dan nekako sovpada z rojstvom naše armade, le da je ona stara 100 let, JLA pa le 30 let. Radovednost gostov je potešila z živahnim in duhovitim pripovedovanjem iz svojega življenja.

ZIVLJENJE NI BILO LAHKO

Nežka je bila rojena 23. decembra 1871, ob 5. uri zjutraj v Zabjaku pri Rogoznici. Bila je brihtno dekletce, toda ni bilo denarja za šolanje; izučila se je lahko le za šiviljo. Potem se je poročila v Brstje, kjer živi še danes. Mož je bil mizar in te

sar. V zakonu se jima je rodilo 7 otrok, 6 fantov in nazadnje hčerka, ki je »zaprla vrata«, kot je v šali povedala. Vsi sinovi so ji že pomrli, nekateri že kot otroci. Mož je delal 44 let pri ptujskem vinskem trgovcu Fürstu, umrl je leta 1941. Pri napornem delu na delovnem mestu ga je zadela kap. Čeprav je bil star 67 let, mu kapitalistični delodajalec še ni privoščil pokoja. Od takrat živita s hčerko Milko sami. Hčerki je danes 62 let in je tudi že upokojenka, kot šivilja je delala v »Delti« 30 let, ostala je samska in je vse svoje življenje posvetila skrbi za mater.

Stoletna Nežka ima še tudi neverjetno dober spomin. Do podrobnosti se spominja marsikaterega dogodka iz svojega življenja. Med drugim tudi, kako je kot 14-letna šolarica, leta 1885 čakala v špallirju cesarja Franca Jožefa, ki se je vozil po Ptuj v Fürstovji kočiji. Ve celo podrobnosti, po katerih ulicah se je vozil, da je obiskal bolnišnico itd. Med žalostnimi dogodki se spominja predvsem težkih let I. svetovne vojne, ko je bil mož v vojski, čeprav samo pri »krompirhahterjih«, kot je povedala, vendar doma se je morala prebijati sama z otroci, ob velikem pomanjkanju najnujnejše hrane in drugih potrebščin.

KAKO ŽIVI STOLETNICA DANES

Počuti se še kar zdravo, zdravniško pomoč je potrebovala zadnjič pred 13 leti, ko je zbolela za pljučnico. Se vedno dela lažja gospodinjska in hišna dela. Lupljenje krompirja in trebljenje solate pa je izključno v njeni pristojnosti, če je potrebno pa skuha tudi celo kosilo. Oči ji s pomočjo očal kar dobro služijo, čeprav je bila leta 1942 operirana zaradi sive mrene na obeh. Kako ji služijo noge pa najzgovorneje dokazuje to, da je na srečanju starejših občanov v Narodnem domu v Ptuj, 25. novembra letos odplesala s predsednikom ptujske občine otvoritveni ples v ritmu počasnega valčka. Med darila za njeno stotnico je bila tudi povečana slika s tega plesa. Z nasmehom jo je pogledala, potem pa požugala Albinu Pišku: »Tebe bom pa za ušesa, ker si se mi takrat smejal!«

Nazadnje je gostom zaupala tudi svoj recept zdravega in dolgega življenja: »Vsak dan je treba skrbno delati, piti pa samo kadar si žejen, in še tisto mešano, pol vode, pol vina!«

Se mnogo zdravih let, Nežka!

Franc Fideršek

ZLATOPOROČENCA MARIJA IN ANDREJ JOB

Predsednik SO Ormož Franc Novak, čestita zlatoporočencema.

Minulo soboto, 25. decembra, sta Marija Job, rojena Kovačec in Andrej Job praznovala petdesetletnico skupnega življenja. Marija je bila rojena 28. junija 1897, Andrej pa 13. novembra 1893. Doma sta v Sodincih pri Veliki Nedelji.

Skozi življenje sta se težko prebijala. Majhno posestvo ni dajalo dovolj kruha za šest otrok, ki so se jima rodili. Mama je morala hoditi na dnino k večjim kmetom, oče pa je delal 16 let v sodinskem rudniku in se kot kopač premoaga v življenju došteno utrudil. Pozneje je delal na železnici in včasih šel za kruhom v daljno Sla-

vonijo. Priznalj so mu nekaj let in tako sedaj dobiva pokojnino, s katero se naša zlatoporočena preživljata. Najbolj žalosten trenutek njunega skupnega življenja je bila smrt hčerke, ki je umrla takoj po rojstvu. Ostali otroci sedaj skrbijo zanju in jima tako pomagajo živeti.

Kljub težkemu življenju sta dočkala lep jubilej. Po petdesetih letih sta spet stopila pred maticarja in si obljubila zvestobo. Zlatoporočni obred je opravil maticar Jože Sever in predsednik SO Ormož Franc Novak, ki je zlatoporočencema tudi izročil darilo občinske skupščine.

ZARADI ČESA

UMIRAJO ATLETI!

V Oxfordu je bil kongres za športno medicino, ki je podrobno analiziral vzroke smrti mnogih športnikov. Največ smrti povzročijo bolezn srca in ožilja, predvsem koronarna arterioskleroza, nadalje prirojene anomalije koronarnih arterij, kronični miokarditis in srčni tumorji. Poleg tega so poročali o vrsti smrtnih primerov med japonskimi študenti judoisti, zaradi okvar možganov pri močnih udarcih.

Sklep seveda ni bil, da je šport nevaren in nezdrav. Kot vsaka aktivna terapija pa zahteva zdravniški nadzor in zmernost. Glede judoistov pa so še ugotovili, da niso upoštevali pravil.

INTES, Ptuj pekarna Vinko Reš

Kruh in pecivo iz našega obrata govori o našem prizadevanju za kvaliteto.

VSEM OBČANOM ŽELIMO V NOVEM LETU 1972 MNOGO SREČE IN VSESTRANSKIH USPEHOV!

Svečanost na graški univerzi

Cilj življenja je razvoj. Lastno biče razviti do popolnosti, to je naša naloga. (Wilde)

... smisel življenja je torej treba iskati v popolnosti, se pravi na vrhu, kjer je stikališče vseh onih silnic, ki s svojo doslednostjo edino v absolutnem lahko sprostito duhovne sestavine. V optimalnih okoliščinah je naravni zakon poskrbel, da bi se vsakdo najvišje organizirano biče — člo-

nekoč pobiral pokal za pokalom in se za šahovsko desko in pri namiznem tenisu hudo-mušno lahkotil. Ervin je pravzaprav rojen športnik, saj je večje tudi ostalih disciplin, zlasti v smučanju je žel lepe uspehe. Danes so to več ali manj le še spomini.

Dr. Ervin Maurič je bil rojen v Gradcu. Mladost je delno preživel v Lovrencu na Pohorju, pozneje pa se je s starši preselil v Desternik. Gimnazijo je obiskoval v Ptujju. Osem let življenja v Ptujju, je lepo število let, ki so mu gre-nile mladost. Brčki so spomi-ni na dijaški dom in takratne šolastične metode. Po uspešni maturi je odšel v Ljubljano, kjer je študiral ekonomijo. V ustreznem času je diplomiral na ekonomski fakulteti in kmalu nato ga je želja po zna-nosti zvalila v Gradec. Tod je Ervin študiral Staatswissen-schaft-sorodna smer ekonom-skih ved. Napisal je znan-

stveno delo o »slovenskem agrarnem gospodarstvu« in ga pred nedavnim uspešno zagovarjal. Tako je po dolgi študijski poti, neprestanega spo-znavanja, raziskovanja in sno-vanja prispel na željeni cilj, ki verjetno ne bi nikoli bil do-sežen, če ne bi Ervinova neo-mejna volja do znanstvenega dela bila tista gonilna sila, ki pripelje človeka do tako boga-te žetve. Gotovo je njegova skromna osebnost in sploh stil njegovega življenja veliko pri-speval k uresničitvi tako težke naloge. Sploh bi lahko Ervi-novo notranje in zunanje živ-ljenje označili z eno samo sin-tetično mislijo:

»Zahtevam le življenje, mož-nost obstoja. Potem nam ni treba nič vpraševati, je lepo ali zoprno. Občutek, da je nekaj storjeno, da živi je nad tem obojim in naj bo edini kriterij v bivanju.«

Z nakopičenim znanjem in dolgoletnimi študijskimi iz-kušnjami bo dr. Maurič na no-vem službenem mestu — na e-konomski visoki šoli v Mari-boru prav gotovo lahko zelo koristil naši družbi, zlasti stu-dentom pri posredovanju eko-nomske znanosti. Ob tej priložnosti mu vsi iskreno česti-tamo in želimo vse najboljše!

Markež, štud. phil.

Dr. rer. pol. dipl. ek. Ervin Maurič

Darovalci krvi

KRVODAJALCI IZ LESKOVCA

Vinko Šmigoc, Mala Varnica 7, Vinko Šmigoc, Belavšca 45, Angela Mohorko, Strmec 39, Lizika Krajnc, Veliki Oklič 31.

DAROVALCI IZ VIDMA

Mirko Černula, Videm 16, Janez Topolovec, Videm 16 b, Stefan Vidovič, Pobrežje 11 a, Lizika Ropič, Dravski vrh 28, Ivan Ropič, Dravski vrh 28, Milan Hvalec, Majski vrh 44, Jože Fajt, Dravski vrh 40, Franc Kirbiš, Tržec 32, Franc Koletnik, Dravski vrh 22, Stefan Fridauer, Pobrežje 4, Slavko Koletnik, Pobrežje 83, Janez Trafela, Pobrežje 138, Slavko Horvat, Sturmovec 30, Martin Mihelač, Jurovci 6, Matilda Mihelač, Jurovci 6, Jože Zemljak, Dravski vrh 10, Franc Murko, Pobrežje 59, Jožefa Sveršek, Jurovci 31, Malika Mohorko, Jurovci 7, Ludvik Sitar, Jurovci 10, Lizika Hriš, Majski vrh 2, Ivana Kmetec, Pobrežje 93, Alojz Haladeja, Pobrežje 97, Vidko Breznik, Videm 32, Bojan Murko, Pobrežje 17.

KRVODAJALCI IZ CIRKOVCEV

Jože Medved, Zg. Jablane 10, Vinko Medved, Budina 60, Marija Lah, Pongerce 32, Matilda Lah, Mihovci 30, Ottilija Poštnar, Pongerce 27, Stefka Čelan, Cirkovci 24, Angela Poštnar, Pongerci 27, Franc Baklan, Sp. Jablane 21, Jožica Ekart, Sp. Jablane 19, Marija Mlakar, Sp. Jablane 10, Terezija Draškovič, Sp. Jablane 12, Rozika Pirš, Cirkovci 24, Rozika Godec, Dragonja vas 21, Anton Dolenc, Zg. Jablane 37, Alojz Klasinc, Mihovci 82, Anton Kmetec, Pon-

gerce 21, Albin Brglez, Šikole 61, Jože Novak, Za Jablane 4, Janko Čelofiga, Sp. Jablane 32, Anton Dolenc, Pongerce 19, Jože Pleteršek, Mihovci 20, Franc Lah, Šikole 76, Jože Napast, Mihovci 8, Anton Pleteršek, Mihovci 20, Stefan Klasinc, Mihovci 32, Anton Draškovič, Drag. vas 17, Vinko Peršuh, Sp. Jablane 35, Andrej Jančič, Mihovci 35.

DAROVALCI IZ GRAJENE

Franc Malek, Krčevina 127, Alojz Sužnik, Grajenščak 30, Ignac Ilec, Grajenščak 91, Slavko Polanec, Grajenščak 54, Anton Gregorec, Mestni vrh 105, Stefan Horvat, Grajenščak 38, Franc Mihelič, Janež, vrh 28, Vinko Krajnc, Mestni vrh 96, Marija Lozinšek, Mestni vrh 98, Jože Pavko, Mestni vrh 114, Ančka Vučina, Grajena 25, Franc Ornik, Krčevina 129, Jože Lozinšek, Mestni vrh 98, Maks Zuran, Grajena, Ljudmila Dokl, Grajena, Franc Grmšič, Krčevina 140, Miroslava Grmšič, Krčevina 140, Alojz Belc, Krčevina 97.

V imenu bolnikov vsem krvodajalcem za darovano kri najlepša hvala!

SIGMA, PTUJ

Kovinske in gumijaste izdelke naročajte pri nas.

Servis motornih vozil vam je vedno na razpolago.

VSEM OBČANOM ŽELIMO SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1972!

Radijski program

NEDELJA, 2. JANUARJA

6.00—8.00 Dobro jutro! — vmes ob 6.05 Poročila. 6.50 Za vas. 7.00 Poročila. 8.00 Poročila — Radijski in TV spored. 8.05 Radijska igra za otroke. 8.40 Skladbe za mladino. 9.00 Poročila. 9.05 Koncert iz naših krajev. 10.05 Se pomnite, tovariši... 10.25 Pesmi borbe in dela. 11.00 Poročila. 11.15 Dopoldanski koncert. 12.00 Poročila. 12.10 Cestitke za novo leto. 13.00 Poročila. 13.15 Obvestila in zabavna glasba. 13.30 Mali heroji. 14.00 Poročila. 14.05 Po domače. 14.40 Humoreska tedna. 15.00 Poročila. 15.05 Sportno popoldne. 17.00 Poročila. 17.05 Lahka glasba. 18.00 G. Chausser: »Canterburyjske zgodbe«. 18.40 Lepe melodije. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Glasbene razglednice. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 »V nedeljo zvečer«. 22.00 Poročila. 22.20 Melodije in pesni zvočki. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturno. 23.15 Ples pred polnočjo. 24.00 Poročila.

PONEDELJEK, 3. JANUARJA

6.00—8.00 Dobro jutro! — vmes ob 6.05 Poročila. 6.30 EP. 6.50 Za vas. 7.00 Poročila. 7.20 EP. 7.50 EP. 8.00 Poročila — Radijski in TV spored. 8.05 »V zimskem jutru«. 9.00 Poročila. 9.05 Melodije, ki ste jih najraje poslušali. 10.00 Poročila. 10.05 Z našim zborom in simfoničnim orkestrom v letu 1971. 11.00 Poročila. 11.15 Slovenske narodne in umetne pesmi. 12.00 Poročila. 12.10 Opoldanski divertimento. 13.00 Poročila. 13.15 Obvestila in zabavna glasba. 13.30 Krašovec: Sadovi dela našega četrta stoletja. 14.00 Poročila. 14.05 Pevel in godci. 15.00 Poročila. 15.05 München — Sapor. 16.00 Marinč: »Ritmična koeksistencija«. 16.25—18.00 Glasba ne pozna meja — vmes ob 17.00 Poročila. 18.00 R. Burns — J. Menart: Škotske pesmi. 18.30 Lepe melodije. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Plesni orkester in Majda Sepe. 21.00 Radijska igra. 22.00 Poročila. 22.15 Za ples in razvedriti. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturno. 23.15 Za lahko noč. 24.00 Poročila.

TOREK, 4. JANUARJA

4.30—8.00 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila. 5.30 Za vas. 5.45 EP. 6.00 Jutranja kronika. 6.30 Za vas. 6.50 Beseda na današnji dan. 7.00 Poročila. 7.15 EP. 7.25 Radijski in TV spored. 7.45 EP. 8.00 Poročila. 14.00 Poročila. 14.10 Glasba mladim. 14.30 Ansambel Atija Sossa. 14.40 »Na poti s kitaro«. 14.55 EP. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Recital fagotista Koroška. 16.00 »Vrtljak«. 16.40 Z orkestrom Peter Walden. 17.00 Poročila. 17.10 Simfonični koncert. 18.00 Poročila. 18.15 V torek na svidenje! 18.45 Družba in čas. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Ansambel Borisa Franka. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Prodajalna melodij (stereo). 20.30 Radijska igra. 21.24 Koncert lahke glasbe. 22.00 Poročila. 22.15 Pri slovenskih primorskih skladateljih. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturno. 23.15 Zabavna glasba. 24.00 Poročila.

SREDA, 5. JANUARJA

4.30—8.00 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila. 5.30 Za vas. 5.45 EP. 6.00 Jutranja kronika. 6.30 EP. 6.50 Rekreacija. 7.00 Poročila. 7.15 EP. 7.25 Radijski in TV spored. 7.45 EP. 8.00 Poročila. 14.00 Poročila. 14.10 Zamborji pojo. 14.30 EP. 14.35 P. Šalič čestitajo. 14.55 EP. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Francoska ra glasba. 16.00 »Vrtljak«. Orkester Michel Legrand. Poročila. 17.10 Jezikovni pogovor. 17.25 Glasbena galerija. Poročila. 18.15 Popevke. 18.40 razgovor. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Glasbene razglednice. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Simfonični orkester — vmes v odmoru: »turni globus«. 21.40 Lahka glasba. 22.00 Poročila. 22.15 EP. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturno. 23.15 Zabavna glasba. 24.00 Poročila.

ČETRTEK, 6. JANUARJA

4.30—8.00 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila. 5.30 Za vas. 5.45 EP. 6.00 Jutranja kronika. 6.30 EP. 6.50 Na današnji dan. Poročila. 7.15 EP. 7.25 Radijski in TV spored. 7.45 EP. 8.00 Poročila. 14.00 Poročila. 14.10 sem mladim grl. 14.30 Ansambel Silva Stinga. 14.45 Med družino in delom. 14.55 EP. Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 W. A. Mozart: kvartet za flavto. 16.00 »Vrtljak«. 16.40 Stockholmski harmonični orkester. 17.00 Poročila. 17.10 Po željah poslušalcev. 18.00 Poročila. 18.15 Godala. 18.30 EP. 18.45 Zaznamo turna kronika. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 A. Sambel Jožeta Privška. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Poročila. 20.05 mače pesmi. 21.00 Literarni intermezzo. 21.40 Glasbeni nokturno. 22.00 Poročila. 22.15 Alojz Srebotnik in Marij Kogoj. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturno. 23.15 Jazz. 23.40 Popevke. 24.00 Poročila.

PETEK, 7. JANUARJA

4.30—8.00 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila. 5.30 Za vas. 5.45 EP. 6.00 Jutranja kronika. 6.30 EP. 6.50 Rekreacija. 7.00 Poročila. 7.15 EP. 7.25 Radijski in TV spored. 7.45 EP. 8.00 Poročila. 13.15 Obvestila in zabavna glasba. 13.30 Priporočajo vam. 14.00 Poročila. 14.10 Kaj privedu je glasba. 14.30 EP. 14.35 P. Šalič čestitajo. 14.55 EP. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Napki za turiste. 15.35 Glasbeni intermezzo. 15.40 Domači ansambel. 16.00 »Vrtljak«. 16.40 Orkester David Rose. 17.00 Poročila. 17.05 Človek in zdravje. 17.20 Operni koncert. 18.00 Poročila. 18.15 »Gnals«. 18.50 Ogledalo našega časa. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Ansambel Valja Skoka. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Slovenski skladatelji. 20.30 »Top-pops 13«. 21.00 Oddaja o pomorskih. 22.00 Poročila. 22.15 EP. 22.20 Poročila. 22.25 EP. 23.00 Literarni nokturno. 23.15 Jazz. 24.00 Poročila.

SOBOTA, 8. JANUARJA

4.30—8.00 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila. 5.30 Za vas. 5.45 EP. 6.00 Jutranja kronika. 6.30 EP. 6.50 Na današnji dan. Poročila. 7.15 EP. 7.25 Radijski in TV spored. 7.45 EP. 8.00 Poročila. 14.00 Poročila. 14.10 Sobota popoldne. 14.55 EP. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Pojo naši operni pevci. 16.00 »Vrtljak«. 16.40 Orkester Clebanoff Strings. 16.50 S knjižnega trga. 17.00 Poročila. 17.10 Gremo v kino. 17.50 Ansambel Jožeta Privška. 18.00 Poročila. 18.15 EP. 18.20 Operetna svest. 18.50 Pogovor s poslušalci. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Ansambel Lojzeta Silka. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Spoznavajmo svet domovino. 21.15 Prijetne melodije. 22.00 Poročila. 22.20 Oddaja za naše izseljence. 23.00 Poročila. 23.05—01.00 S pesmijo in plesom v novi teden — vmes ob 24.00 Poročila. 01.00 Poročila.

E MILAN NOVINA

em ter tja po ptujski občini, tokrat v Cirkovce

Kmetije živimo od upanja

Avtobusni motor je enakomerno brumel po ravni in glatirani cesti. Za nami so stajali prostrani borovi gozovi v Kidričevem in prostrata polja vse do Šikol. Tu je naša pot krenila v levo, stran od prijetnega asfalta in vožnja je postala za spoznanje slabša. V avtobusu je zmanjkalo prejšnjega miru in prijetne tišine. Šipe so se pričele tresti in mel sem občutek, da bo vsak renutek katera izmed njih izročila iz svojega okvirja in reščila na tla ali celo na mo glavo. Zopet so ostajale za jami vasi, ki so se v čudovitem, od sonca lesketajočem juru pričele prebujati, oziroma prebujali so se ljudje, da bodo preživeli zimo, ki našemu kmetu omogoči vsaj malo politika in mu da novih moči, da se bo lahko pomladi zopet poglaval v začarani krog dela in garanja.

Pred nami se je nenadoma prikazala velika in lepo urejena vas Cirkovce, kjer sem izstopil. Najprej sem si ogledal vas in bil presenečen nad njeno urbanistično ureditvijo, saj stojijo nove in stare hiše druga ob drugi, strogo v vrstah, kot bi njihovo lokacijo odredjali najboljši urbanisti. Kot po tradiciji stoji tudi v Cirkovcah sredi vasi mogočna cerkev, zraven nje pa šola, trgovina, gostilna in dvorana za razne vaške prireditve, predvsem pa za folklorno skupino, ki je znana po celi Sloveniji in tudi izven njenih meja. Ne dvomno spada v to središče tudi krajevna pisarna, tako da lahko ta del Cirkove upravljen imenujem upravno in kulturno središče cirkovške krajevne skupnosti, ki šteje 2.200 prebivalcev, in so razdeljeni v deset vasi. Pot me je najprej vodila v krajevno pisarno, kjer se nas je zbralo precej, da bi še enkrat, kot so Cirkovčani že nič kolikokrat »premleli« gospodarstvo in življenje vaščanov ter okoličanov. Tu sem našel Antona Hajška, predsednika krajevne skupnosti in občinskega odbornika, Štefana Trčka, kmeta in odbornika krajevne skupnosti, Ztefana Kirbiša, kmeta in odbornika krajevne skupnosti in

Alojza Kmeteca, šefa krajevne pisarne. Pozneje so prišli še nekateri, tako da je bila naša diskusija zelo pestra in povedali so mi vse, kar jih najbolj teži, zaupali so mi svojo preteklost, sedanost in bojazen za svojo bodočnost.

Uvod v našo razpravo je dal Anton Hajšek, ki je govoril o gospodarstvu Cirkovčanov v

Za vse slovenske vasi so značilne mogočne stare cerkve, tako tudi v Cirkovcah.

raja, danes in jutri. Cirkovce so bile nekoč najbolj znane po pridelovanju krompirja. Takrat je bila obdelava še primitivna, cene krompirja pa so bile sorazmerno boljše kot so danes, saj so bile že pred šestimi leti iste kot sedaj. Svojo »krompirjevo« tradicijo so Cirkovčani še obdržali in jim je ta panoga gospodarstva poleg živinoreje edini vir dohodkov. Kljub naprednejšim in strojnim načinom obdelovanja krompirja pa v Cirkovcah ni kmeta, ki bi nabavil strojno linijo, ker se to po sedanjih cenah krompirja ne izplača. Zato je ostalo pridelovanje krompirja še primitivno, kar pa zahteva precej delovne sile, ki je pa vedno bolj primanjkuje. Mladi namreč zapuščajo svoje starše, svoje domačije in »mater zemljo«, ter odhajajo v mesta in tujino za boljšim kosom kruha. Na kmetijah ostajajo samo stari, za delo manj sposobni ljudje. Njihove nekoč mogočne in lepo urejene kmetije bodo počasi propadale

in sčasoma tudi propadle.

Danes se cirkovški kmetje vse bolj preusmerjajo v živinorejo. V tej panogi pa so narejeni na druge težave. Nimajo dovolj dobre in močne krmne baze, kar se je pokazala predvsem v letošnjem sušnem letu. Težave pa so tudi v tem, da kmetje nimajo analizirane zemlje in ne vedo koliko in

kako umetno gnojilo naj bi trosili. Zato se često dogaja, da trošenje umetnih gnojil nima nobenega učinka.

Anton Hajšek je z ogorčenjem govoril tudi o sedanjih davčnih olajšavah, predvsem pa o previsokem minimumu umetnih gnojil, ki je potreben za doseg dosegolajšav. Ob sedanjih skoraj previsokih cenah umetnih gnojil je 600 kilogramski hektarski minimum, ki ga predpisuje zakon, preveliko breme za slabo situiranega kmeta. V primeru suše, kot je bila letos, pa je učinek umetnih gnojil minimalen ali pa ga sploh ni. Naš kmet živi torej v neprestanem upanju in bojazni, da mu bo narava darovala bogato žetev pridelkov, ali pa ga bo uničila. Živi pa tudi v upanju, da mu bo oblast dovolila pravice do boljšega življenja in enakopravnosti z delavci; ne samo dovolila, ampak mu jih pomagala tudi ustvariti. Zavedati se namreč moramo, da brez kmeta delavci in ostali sloji ljudi ne bodo mogli živeti. Kmet je tisti, ki prideluje kruh in nekatere druge življenjske potrebščine in zato ga moramo temu primerno tudi ceniti in ga ne smemo gledati kot nekaj odvečnega in nepotrebne v naši družbi.

Štefan Trčko je dejal, da so Cirkovce sicer lep kraj, kar priznavajo vsi, ki so kdaj koli hodili tod okoli. Nihče izmed njih pa ni videl težavnega življenja, ki ga živijo prebivalci, predvsem pa še kmetje. Slednji so že tako »do vratu« obremenjeni, sedaj pa jih čaka še eno breme, to je plačevanje starostne pokojnine, kar pa bo tudi cirkovskim, nekoč dobrim

kmetom, popolnoma onemoglo nadaljnji napredek v gospodarstvu. Je pa tudi vprašanje, kako naj stari za delo nesposoben kmet živi od 250 dinarjev, ki jih predvidevajo za njegovo pokojnino. Štefan Trčko je govoril tudi o šušmarjih, ki se vse pogosteje pojavljajo tudi na cirkovškem območju. Ti ljudje danes ne dajejo družbi ničesar, kljub temu pa so včasih bolj upoštevani kot tisti, od katerih ima družba velike koristi. Najhujše pa je to, da je te ljudi družba nekoč podpirala, jih šolala in jih usposabljala za njihovo bodočnost, za kar so bili potrebni lepi denarji, ki smo jih plačevali vsi in tudi kmetje. Namesto, da bi tem ljudem dali primerno mesto v industriji, obrti in drugih gospodarstvenih panogah, jim dopuščamo, da s kriminalnimi cenami za svoje usluge izkoriščajo predvsem nižje sloje naše družbe. Mar v naši enakopravni in socialistični družbi res lahko govorimo o nižjih slojih? Zal vse bolj ugotavljamo, da je tako, čeprav je to še daleč od načel enakopravnosti.

Štefan Kirbiš je omenil previsoke cene za usluge živinozdravnikov, ki znajo kmeta hitro olajšati za deset ali petnajst starih tisočakov, kar pa je zanj preveč, ker že tako komaj prigarajo potreben denar za razne dajatve in poravnave položnic, ki jih prinaša pismo-noša skoraj vsak dan. Edina sreča je, da imajo v vasi nekaj ljudi, ki se precej spoznajo na razne veterinarske posle.

Naše pogovore smo speljali na probleme šolstva in odhajanja mladine v mesta in druge industrijsko razvitejše kraje.

Problem šolskih prostorov, ki je bil do nedavnega še zelo težaven, so Cirkovčani po za-

slugi sedanjega ravnatelja rešili, tako da se otroci v šolskih prostorih počutijo res udobno. Večina mladih, ki končajo osnovno šolo pa se pozneje izučijo raznih poklicev in le štirje iz krajevne skupnosti so trenutno v nižjih kmetijskih šolah, ker mladina ne vidi svoje bodočnosti v kmetijstvu. Vsak stremi le za lepšim in boljšim življenjem. In kakšne posledice sledijo vsemu temu? Že sedaj ostajajo kmetije zapuščene, na njih ostajajo samo stari za delo nesposobni ljudje, ki bodo vsak čas potrebni družbene pomoči. Njihove nekoč velike in lepo urejene kmetije propadajo in jih bo sčasoma prerasló grmovje, jelševje in plevel. Vse bolj bo opazna slika današnje kmetijske politike, predvsem pa se bo videla slika nezaupanja naših kmetov v razne kmetijske organizacije, ki so svoj čas neusmiljeno izkoriščale in »molze« našega kmeta, ki ni bil sposoben prenašati vseh bremen in danes od izčrpanosti propada.

Cas naših razgovorov se je že iztekel, zato sem se poslovil od Cirkovčanov z željo, da bi tudi zanje prišli boljše časi in da bi se jim v prihodnjem letu izpolnile vse želje.

Prihodnjic se bom oglasil v Stopercah. Zopet se bom napolnil pod mogočne vrhove Dončke gore, v hrbovito in razdrobljeno stopersko krajevno skupnost. Vsem bralcem rubrike »Sem ter tja po ptujski občini« pa ŽELIM SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1972!

Kmetijstvo več izvažajo, kot uvažajo

Primerjava podatkov o izvozu in uvozu po posameznih področjih in namenu v Sloveniji nam kaže, da sta kmetijstvo in gozdarstvo vrednost izvoza povečala za 19 % oziroma 30 % v primerjavi s lanskim letom, medtem ko se je uvoz na obe področji povečal za 12 %. Kljub ugodnim razmerjem v stopnji porasta izvoza oziroma uvoza je izrednega pomena tudi to, da kmetijstvo vrednostno več izvažajo kot pa uvozi, medtem ko je vrednost izvoza s področja gospodarstva nižja.

Lani je kmetijstvo mesečno izvozilo v povprečju za nekaj nad 23,5 milijona din in uvozilo za nekaj nad 19 milijonov din. Letošnje mesečno poprečje pa dosega pri izvozu skoraj 34 milijonov din, pri uvozu pa 21,5 milijonov din.

V gozdarstvu so zadevna razmerja manj ugodna. Medtem ko je gozdarstvo lani izvažalo v povprečju za 6 milijonov din mesečno in uvažalo za 7,6 milijona din mesečno, dosega letošnji izvoz vrednost nekaj nad 7,7 milijona din mesečno, uvoz pa 8,5 milijona din. Samo

v avgustu je bilo stanje ugodnejše, ko je gozdarstvo izvozilo za 14 milijonov din, uvozilo pa za nekaj nad 10 milijonov din. Pri kmetijstvu so razlike občutno večje, saj je znašala vrednost izvoza nekaj nad 37 milijonov din, uvoza pa nekaj nad 17 milijonov.

Da si bomo ustvarili boljšo sliko o gibanju izvoza in uvoza po posameznih področjih, omenimo še stopnjo porasta izvoza oziroma uvoza na drugih področjih. Kot vemo, znaša letošnji porast izvoza v Sloveniji 8 % v primerjavi s lanskim letom, uvoza pa 20 % ob enaki primerjavi. Industrija je izvozila za 7 % več kot lani in uvozila za 21 % več, uvoz reprodukcijskega materiala je bil letos večji za 15 %, medtem ko je bil izvoz za 2 % pod lansko ravnijo, pri opremi pa smo dosegli povečanje izvoza za 2 % ob porastu uvoza za 30 %.

Najvišjo stopnjo porasta smo dosegli na področju plošne porabe. Tu smo pri izvozu letos dosegli porast za 25 % v primerjavi s lanskim letom, pri uvozu pa za 31 %.

AGROTRANSPORT, Ptuj

podjetje za strojna in zemeljska dela.

Strojna zemeljska dela v gradbeništvu, kmetijstvu ali v gozdarstvu ter prevoze tovorov zaupajte nam, ker jih bomo opravili v vaše popolno zadovoljstvo!

VSEM OBČANOM ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1972!

Kocbekovo predavanje

17. dec. je bilo v Narodnem domu v Ptujju zanimivo predavanje, saj je pravzaprav redko, da avtor tako neposredno in jasno govori o svojih delih. Edvard Kocbek je v svojih razmišljanjih podal svoje glavne življenjske postaje, ki so odločilno vplivale na njegovo ustvarjanje, govoril je o takolimenovanih življenjskih šokih, ki imajo posreden ali neposreden od-

mev tudi v ustvarjanju. Predavanje je bilo kar lepo obiskano, edina škoda je, da je bilo sila malo dijaštva.

O avtorju smo govorili že zadnjič, po drugi strani bi pa bilo potrebno nekoč spregovoriti o njem obširneje; za sedaj objavljamo dve od recitiranih pesmi z zbirke »Zemlja«, ki kaže, da je vendar po svoji motiviki »naše gore list«.

IZLETI V PTUJSKO OKOLICO IN PRETEKLOST

Popotnike v tujini impresionirajo pokrajine z izrednimi in slikovitimi panoramami: bodisi visoke gore in temačne doline, bodisi prikupna jezera in širni razgledi.

Med take pokrajine okolica Ptujja ne šteje, zato pa se odlikuje z nekaterimi kvaliteta, ki so v svetu edinstvene, saj se nikjer več ne ponovijo. Te posebnosti ptujjske okolice so lahko naravnega porekla, na primer ravnine z rekami in pestro razgibane gorice z dolinami, rastlinstvo in živalstvo, drevesa in ribniki. Delo človeških rok pa so čudovite domače panonske hiše, stesane iz hlodov in ometane z ilovico, krite s slamo, s širokim kapom in ponekod še z lesenimi dimniki, z malimi okenci in ilovnatim podstrešjem — kot iz pravljicnih slikanic posnete; posebnost pa je tudi kulturna pokrajina z vsem svojim inventarjem vred.

Slovensko pokrajino so ustvarili naši predniki z delom svojih rok, z znojem in žulji v dveh tisočletjih: noben krajinski pojav ni nastal zgolj slučajno, ampak je funkcija naravnih danosti in življenjske nuje, rezultat sto in stoletnega razvoja, poskusov in izkušenj, ki so se podedovali iz roda v rod, često skozi dobe krvavih vojnihi viher in kužnih pomorov. Prav nevrjetno je, kako so se ohranili ljudsko izročilo in zemljepisna imena, nekatera še predriškega izvora!

Se vedno ni do kraja pojasnjeno, do kod segajo korenine kurentovanja, še vedno ne vemo, kdaj, kako in kje je nastal prvi klopotec (in morda nikoli ne bomo izvedeli), kako so se skozi vihre preseljevanja narodov ohranili praprebivalci in našim prednikom posredovali izkušnje, stara imena rek, gora in krajev, ki niso slovenskega izvora, niti germanskega ali rimskega?

Zanimalo bi nas tudi, kakšno je prvotno poreklo šaljivih vaških grobov, ki segajo na zahod prav do Ptujja, Lenarta in Radgone, torej nekako do Erte, po kateri je potekala štajersko-ogrska meja v 10.—11. stol. in kjer je v 12.—13. stol. sledila nemška oziroma ponovna slovenska kolonizacija s številni-

mi strelskimi dvorci in vaški imena na končnico -ci in -ovci: vse to so hkrati posebne značilnosti Prekije.

Se marsikaj bi nas zanimalo: mnogo zgodovinskih dejstev je šlo v pozabo zlasti v poslednjih 100 letih in le drobci so se oteli pozabi v naš burno spreminjajoči čas.

Značilnost je, da so našo ožjo domovino, njene lepote in posebnosti prvo odkrivali bolj tujci kot domačini in prav tujci so ponesli v svet glas o edinstveni vinogradniški pokrajini Slovenskih goric in Halož, o našem edinstvenem klopotcu in Kurentu, ki sta doma prav na tem območju, o starinah iz predriških in rimskih časov: šele njihovo občudovanje nam včasih odpre oči, da se zavedemo, da niso lepe samo švicarske Alpe, Pariz in morje, ampak tudi harmonija enkratne slovenske pokrajine, ki ji je Ivan Cankar v povesti Kurent napisal »visoko pesem« ljubezni do domačega kraja.

Pričujoča poglavja so le prvi poizkus, da bi spoznali naš domači kraj v preteklosti in sedanjosti in četudi pogled še zdaleč ni popoln, je vendarle prav, da vas vsaj z nekaterimi zanimivostmi seznanimo. Morda se bo našel kdo, ki bo to delo nadaljeval in izpopolnil z namenom, da bi s spoznavanjem domačega kraja dvignili samozavest ljudi in dali pobudo za nadaljnja raziskovanja, končno pa ohranili pomembne spomine in tradicijo.

Številne krajevne kronike so propadle v zadnji vojni, ustmeno ljudsko izročilo, ki se je prenašalo iz roda v rod pa se umika sodobnim komunikacijskim sredstvom in zabavišnim enodnevnim, izgublja se navezanost na domači kraj in tradicijo, izenačujejo se krajevne govorne posebnosti in običaji: belopločevinsko civilizacija se unificira način mišljenja, zabave in obnašanja po tujih vzorcih, s tem pa ljudstvo izgublja ne samo svojo originalnost, često tudi etiko in patriotizem!

Nekdo je nekoč vzhičen zapisal: kdor ljubi svojo domovino, jo želi spoznati in kdor pozna svojo domovino, jo ljubi — in brani!

Nad nočnimi goricami

žubnja
čebelni roj sanjave mesečine.
Vse spi, le star klopotec
govori
z meglico belo sred doline.

Pod slavnim kapom mačka
prede,
cigani spijo v vrtu zrelih
sliv.

Brezbrežni vonji muškata in
breskev
se družijo z omamo gozdnih
gliv.

O temno mirni kolobarji
zemlje,
nekje v daljavi tihi krik
medli
in deklicam po kamrah

jemlje,
nevesta šele tretjo noč zaspi.

A jaz ležim med trtami

požlahtnjen,
zvenim s sadovi, zemljo in
lučjo.

Harmonike in flavte več ne
slišim
v ušesu, zdaj še slišim samo
njo.

Otroci kričijo v daljavi, njihov
glas
prihaja prijetno onemogel,
mlačna sapa

gre prek goric, listje na trtah
se zaziblje
in zopet obstane. Velike
sončnice je niso

čutile, v zemljo visijo, iz
doline mrak vabijo.
Naenkrat vas objame toplo
zatišje, da bi
legli ob gredi poznih cvetic,
trajanje usahlo

kultura

zveni, sanjavo se umirja,
prestopili smo mejo.

Se skozi zaprte oči čutimo
milo svetlobo

večera, ki lije skozi zenitno
odprtino sivega

neba. Nad nami leti divja raca,
v daljavi

vstajata suh šum in nikamor
ne more,
zaviljačujoče se izgublja, nikjer

ni začel
ne konca, vse se nekje prev
v vseved
pozab

OBNDARITEV STAREJSIH

Krajevna konferenca SZD in krajevna skupnost v Polčanah sta lansko leto ob novletnem praznovanju pripravile obdaritev starejših občanov.

To je bil tudi povod, da so bistriški občini to akcijo leta razširili na območje celotne občine. Natisnili so značke »do nar za pomoč ostarelim«, mnoge krajevne konference SZD in KS pa so sprejele obvezo, da jih bodo prodale od 500 do 3000. Ob izteku starega leta to prav gotovo lepa pozornost do starejših občanov.

MALI GOSPODINJSKI APARATI- VELIKO DARILO

gorčenje
gorčenje
gorčenje

sušilna
havba
sušilec
za roke
vlažilec
zraka
ventilator
novo udobje
in užitek
v vsakem
trenutku
stenska
tehtnica
el. rezalni
strojček
el. ročni
mešalec
mlinčka
za kavo
cofim in
mocca

OSTENJE GARANCIJA
GORENJE GARANCIJA

darila in obdarovanje

Obdarovanje je eden najstarejših in najlepših običajev, r jih poznamo. Namen obdarovanja je razveseljevanje, meden ko prav darovalcu povzročajo največje preglavice premišljanje — kaj kupiti. Morda etje, knjigo, gramofonsko gščo, prstan, čokolado, kake? Drago ali poceni? Razlikujemo trajne darove in otrošne. Te zadnje poklonijo znanec in prijateljem, s katerimi smo v zelo tesnih odnosih in jih obdarujemo iz hvajnosti ali pa jim daste prijateljstvo ali nagrado za trud. Najna darila se poklanjajo ebam, s katerimi imate dalj-prijateljstvo, trajne zveze do katerih gojite posebno pla čustva.

Zaljivo za darovalca je, če arilo odklonimo, zato si zamnimo:

- Darilo naj bo premišljeno brano, nikoli predrago ali ta, da bi bilo lahko dvomilno.
- Ne podarite naprej stvari, iste jo nekoč dobili v dar.
- Denar se ne poklanja, ker i bila sicer to žalitev za obarovanja.
- Netaktno je poklanjati vojo fotografijo, razen če vas o so prosili zanjo, toda to pom ni darilo.
- Darilo naj bo lepo zavito, ekrat smo lepo zavitega da la bolj veseli kot površno itega, pa čeprav je bolj draoeno. Ceno morate odstraniti.
- Kadar darujete, se držite navno, neprisljivo, brez srameljivosti in pretirane ceremonialnosti.

Dober dan, očka!

Pismonoša je prinesel pismo. Mati stoji na hišnem pragu in s tresočim glasom bere od stavka do stavka. Otroci nape to poslušajo. »Pojutrišnjem pridem domov«, prebere mati dolgo pričakovani stavek in si obriše s kmečkim predpasnikom solzno lice. »Mi bo prinesel nove čevlje?« vpraša 3-letna Micika, ki v svoji nedolžni otroški duši še ne občuti, da ji je tujina ukradla prepotrebno očetovo ljubezen.

Te dni se vrača v domovino več tisoč naših zdomcev, očetov, mater, sinov in hčera. Presrečen je občutek, da bodo po dolgem pričakovanju za nekaj dni spet med svojimi najdražjimi.

Edina vez med domačim ognjiščem in tujino, so bila skozi vse leto le z okorno kmečko in delavsko roko napisana pisma, vsak mesec pa je prinesel pismonoša tudi denarno nakaznico. Toda ali lahko pisma in denar odtehtajo in zožijo globoko brezno skaljene družinske sreče?

Po cestah se vijajo dolge kače osebnih vozil, v domovino prihajajo posebni vlaki, avtobusi . . . vsak zastoj v prometu, vsaka sekunda izgubljenega časa na poti domov, se spremeni v dolge ure in dneve pričakovanja, hrepenjenja.

Proti borni kmečki hišici stopa možakar srednjih let. V vsaki roki nosi težek kovček. Ne čuti teže bremena, saj je njegov korak prožen in lahak . . .

Na meji med sosedovim in domačim »gruntom«, ga prva pozdravi stara jablana, ki letos ni kdove kako obrodila. Vinograd spli zimsko spanje, utrujen od teže sladkega grozdja, ki so ga obrali domači v jeseni, na ilovnati njivi poganja pšenica, ki čaka, da jo bo prekrila snežna odeja . . .

Izza krošnje stare češnje, ki je sedaj pusta in gola, vsako pomlad pa bujno vzcveti, je videti prve obrise slamnate strehe. Iz lesenega dimnika, ki stoji nekoliko postrani, kot da bi ga nagnil močan veter, se dviga enakomerno temnosivi dim . . .

Korak proti domu postaja še lažji. Nenadoma pretrga razmišljanje prišleka zamolkel pasji lajež, ki pozdravlja tujca, stopajočega proti lastnemu domu. Domači pes Medo pozna svojega gospodarja. Pritajeno zavvili, se mu dobrika in maha s košatim repom, kot da bi mu hotel prvi na svoj način izreči dobrodošlico ter izkazati vdanost in zvestobo domačega ognjišča.

Nenadoma se odpro hišna vrata. Na pragu stoji žena, mati, s petero otroki. Najmlajša Nežika, ki je še zavita v plenice, se krčevito oklepa v materinem naročju in nezaupljivo gleda prihajajočega tujca. Starejši otroci so spoznali očeta in mu stekli naproti. Sredi dvorišča je odložil težka kovčka, objel vse hkrati in še vsakega posebej . . .

»Dober dan, dragi očka . . . dober dan, dragi otroci . . .« To so besede, ki jih zalivajo solze, ki vrejo v oči in sežejo v dno duše. Oče za trenutek postoji med otroci, ki so sklenili okoli njega čvrst obroč in se počuti kot grešnik pred malimi sodniki . . .

Sele potem pride na vrsto za objem in pred otroci skrit poljub žena, mati. V naročju drži malo Nežiko. Revica na glas zajoka, saj je to šele drugo srečanje z očetom. Njen lastni oče je zanj tujec.

Otroci odnesejo kovčka v hišo. Oče obdari vsakega posebej. Franček, ki je šele letos končal šesti razred osnovne šole, nenadoma vpraša: »Očka, kako dolgo boš ostal doma . . .?«

Vprašujoče besede izzvenijo, kot da bi polil vedro bencina na ogenj sreče, ki visoko vzplamt in kmalu spet ugasne . . .

V hiši zavlada trenutek morečega molka. Oče s težavo stisne iz grla besede, ki se kot ostre sulice zarežejo v srca zbrane družine: »Prihodnji teden spet odidem nazaj v tujino . . .«

Otroci bodo spet pogrešali očeta, žena — moža. Tudi pes Medo bo pogrešal gospodarja.

J. Slodnjak

KUŠA DISMA

Novoletna torta

Zadnje leto sem na šoli. Prav rada sem se prijavila h kuharskemu krožku, ki ga imamo osmošolci (vsak razred posebej) ob sredah po pouku. Z velikim veseljem sodelujem v tem krožku, posebej zdaj, ko moramo speči toliko slaščic za praznovanje novega leta. Člani kuharskega krožka bomo pod vodstvom tov. Kovačič napekli toliko peciva, da ga bo za vse učence v našem razredu dovolj.

Tako ni čudno, da se mi je v sredo še ponoči sanjalo, kako pečemo veliko novoletno torto. Takole je bilo (v sanjah, seveda!):

Mladi kuharji smo se posvetovali, kaj bi posebno dobrega spekli za novo leto. Listali smo po kuharskih knjigah in receptih, brskali po receptih, pa nisimo našli nič primernega. Potem smo vzeli dnevne časnike, tednike in mesečnike. Prebrali smo vse domače in svetovne važne dogodke, športno in kulturno stran, drobne novice, polemiko, razprave in kritike, pa nič. Dolgo smo se posvetovali, dokler ni rekla Sonja:

»Tovarišice in tovariši (tudi fantje so pri kuharskem krožku), predlagam, da spečemo veliko torto, tako veliko, da je bo za vse otroke na svetu dovolj.

»Hura!« smo bili vsi takoj navdušeni.

»Kaj pa material?« je plašno vprašala Darja.

»Oh, materiala je dovolj,« je prepričevalno rekla Sonja.

»Kje bomo pa spekli tako veliko torto?« je vprašalo nekaj kuharskih začetnikov.

»Kje? V sanjski peč, vendar!« je odgovorila Cvetka.

Tako se je posvet končal. Zavihali smo rokave in se odpravili na delo. Sredi jase je stala velika sanjska peč. Bogan je podkuril s popackanimi šolskimi zvezki, cveki in dvojkami, popihal pa z malo jeze. Ko se je ogenj lepo po malem razplamtel, smo začeli vanj metati vse mogoče stvari: lenobo, neopravičene izostanke, jok, prepire in zdrahe, lakoto in sovraštvo, domišljavost, laži, boleznj, sovraštvo . . . No, prav vse, kar je grdega in slabega. V ogenj pa smo zmetali vse orožje, kar ga je na svetu: puške, bombe, granate, letalonozilke, bombnike, strašilne pištole in pasje bombice. Joj, kako je vse to gorelo, žarelo, jokalo, prasketalo in pokalo, da smo se morali mladi slaščičarji umakniti daleč stran, da nas ne bi ožgalo.

Nato smo začeli pripravnik kuharske umetnosti pripravljati maso za torto. Najprej smo vzeli veliko dobre volje, smeha, humorja, pa narodne, zabavne in beat glasbe, precej športa in zdravja, vse to pa smo posladkali s poezijo in ljubeznijo. Ko smo vso to zmes lepo gladko umesili, smo jo dali v dobro, s potrpežljivostjo namazan pekač in dali peč v sanjsko peč.

Medtem ko se je torta v sanjski peč pekla, smo mešalci sladkih dobrot na hitro umešali še nadev za torto. Na zmernem ognju smo umešali najprej lepo vedenje, prijaznost, pogum, dobroto in znanje. No, pač vse, kar smo imeli pri roki. Medtem se je torta v sanjski peč lepo spekla. Ko se je ohladila, smo jo prerežali na dvoje in jo namazali z nadevom.

Zdaj je bilo treba torto le še okrasiti. Okrasili smo jo s pohvalami, nagradami in priznanji, z odličnimi in pravdobrimi ocenami. Miran, ki ima mirno roko, je na torto še s sladko besedo napisal: SRECNO NOVO LETO VSEM VELIKIM IN MALIM! Nazadnje smo nadobudni kuharski pripravniki oblili torto še z zlatimi sončnimi žarki, in torta je bila gotova. No, seveda! To so bile le moje sanje. Mogoče sanje v budnem stanju, a sanje pač. Lepo pa bi bilo, če bi bale resnične!!!

Vesna Vreš,
8. raz., Slov. Bistrica

Veselim se dedka Mraza

Staro leto se je začelo poslavljati, na vrata nam trka novo.

Povsod se že pripravljajo na novoletne praznike. Nabavljajo si novoletne jelke, ki bodo krasile stanovanja.

Tudi pri nas se pripravljamo na novo leto. Imamo že smreko, pripravljeno za praznike. Ko pride dan pred novim letom, jo postavimo v za to posebej pripravljeno stojalo. Ko jo trdno postavimo, obesimo nanjo razne okraske in lučke. Najbolj se veselim daril, ki mi jih bo prinesel dedek Mraz. Želim si zbirko pravljič in upam, da se mi bo želja izpolnila. Nekaj dni po novem letu bomo smrekico sneli. Spravili bomo okraske in lučke v škatlo ter jih shranili za naslednje leto.

Ceprav manjka od novega leta še nekaj dni, se ga zelo veselim.

Franc Čufuta,
6. r. o. š. Ivana Spolenjaka,
Ptuj

V jesenskem gozdu

Zelo rada imam naravo, zato izkoristim vsako priložnost za sprehod.

Nekega nedeljskega jutra sem zgodaj vstala, zato sem zbudilo milo jesensko sonce, ki je sijalo naravnost na mojo posteljo.

Ljudje so se pogovarjali, da rastejo gobe, zato sem hitro vstala in pohitela v bližnji gozd. Lepe jesenske barve, na tleh ležeče listje in lepo jutro me je tako prevzelo, da sem obstala pred gozdom. Nenadoma je priskakljala lepa majhna veverica, ki me je zvedavo pogledala, kot da mi ne zaupa. Sunkoma se je pognala dalje po krošnjah dreves in že je nisem videla več. Odšla sem dalje in sonce je bilo že precej visoko nad obzorjem, ko sem se spomnila, da sem šla pravzaprav po gobe. Ata in mama sta se jih namreč zelo veselila.

Ze sem se bala, da ne bom ničesar našla, ko sem pohodila malo globičo. Kako sem bila vesela, ko sem ugotovila, da je to le ena izmed neštetihi gob, ki so rasle blizu skupaj. Hitro sem jih nabrala in vsa srečna pohitela proti domu. Med potjo sem zopet naletela na veverico, ki si je nabirala še zadnje jesenske plodove.

Sprehod po gozdu je bil končan. Zadovoljna sem se vrnila domov in naša družina se je marljivo kot veverica pričela pripravljati na zimo.

Marta Kozel,
7. raz. šole M. K.
v Podlehniku

Sebnakronika

RODILE SO:

Ana Belšak, Pestike 28 — Dragico; Rozalija Babič, Zagrebška 68 — Hermino; Marija Skledar, Ptujška gora 30 — Marinko; Zofija Potočnik, Dolič 19 — Franca; Vera Lazar, Obrež 39 — deklico; Danica Kosec, Veliki vrh 89 — Dušana; Ana Strel, Lovrenc 83 — Dušana; Ivana Zorko, Kolodvorska 12, Slov. Bistrica — Stefanijo; Angela Petek, Kidričevo 16 — Lidijo; Anica Lešnik, Abramičeva 3 — deklico; Otilija Cvetko, Borovci 30 — Damjana; Franciška Suen, Sakušak 79 — deklico; Vera Nahberger, Prešernova 8 — Nevo; Neža Travnikar, Apače 38 — deklica; Terezija Gojčič, Zlatoličje 53 — deklico; Angela Klemenčič, Cvetkovec 64 — Silvo; Rozalija Sagadin, Štuki 22 — Marjetico; Marija Domajnko, Vel. Brebrovnik 21 — Stanka; Marija Sok, Borovci 25 — deklica; Katarina Žgeč, Orešje 23 — Natašo; Marija Lešnik, Prvenci 29 — deklica; Rozika Vauda, Krambergerjeva pot 1 — deklica; Franciška Klemenčič, Godečarci 51 — Mihelco; Kristina Prejac, Podgorci 30/d — Gregora; Marija Jelen, Potrčeva 25 — Dušana; Ana Vinter, Sp. Polškava 28 — Tanjo; Jožica Ilec, Potrčeva 26 — Alenko; Marija Drevenšek,

Gruškovje 171 — Ivanko; Zofija Janžekovič, Janežovski vrh 45/a — Aleksandro; Marija Rinžar, Gajevci 46 — dečka; Ana Petrovič, Hrastovec 73 — Olgico; Marija Tomažič Placarovci 11 — Vesno; Milica Puž, Vošnjakova 7 — dečka;

POROKE:

Kazimir Cegnar, Slovenski trg 12 in Jerica Primožič, Krempljeva 10; Anton Kovačec, Trnovski vrh 26 in Ana Vedernjak, Sp. Velovlak 46; Ivan Podvršnik, Smartno na Poh. 9 in Jožica Gosak, Šturmovci 18; Slobodan Ostojič, Beli Potok, Saveza boraca 42 in Jožefa Minih, Krčevina 33 pri Vurberku; Stanislav Plohl, Kukava 5 in Katarina Osterc, Gabernik 23.

UMRLI SO:

Ana Kopše, Dom upokojenecv Muretinci, roj. 1893, umrla 25. 12. 1971.

Namesto novoletnih voščil prispeva kolektiv Gradhenega podjetja »DRAVA«, Ptuj, v sklad za zgraditev prizidka kirurškega oddelka splošne bolnišnice v Ptuj 3.500 dinarjev.

Moja velika želja

Kmalu bomo v novem letu 1972. Ves mesec december je že nekakšna priprava za njegov prihod. Bogato so okrašene trgovine v večjih in manjših mestih. Tisočero lučk se povečuje slavnostno razpoloženje. Veliki in mali ljudje se ustavljajo pred izložbami in skušajo prilagoditi svoje želje svojemu žepu. Gledajo, kupujejo in preračunavajo.

Le mali cicibani še nič ne računajo. Zaželejo si električni vlak, ki je v izložbi, ali traktor, deklece bi rade tisto veliko, lepo punčko in slikanico, nekateri cicibančki pa bi radi prav vse, kar se blešči v izložbi.

Mimogrede prislunhem pred izložbo pogovoru med cicibanom in njegovim mamom.

«Pisal bom dedku Mrazu,» pravi deček, ki hodi že v malo šolo, «naj mi prinese velik tovarnjak in tisto domno in tisto veliko žogo.»

«Da,» pravi mamica, «ti mi boš narekoval, jaz bom pa pisala.»

«Pa smučī, mamica!»

«Da, tudi smučī bova napisala!»

izložbe do izložbe nekam neprizadeto, samo iz radovednosti. Tako bi hodila od stojnice do stojnice na curkuškem prostoru. Mnogo mnogo blišča in kiča in preveč vsega, da bi si mogla nekaj res pozeleti. Zavijem v najmodernejšo veleblagovnico v Gosposki ulici. Le čemu tja, saj ne mislim ničesar kupiti!

Pridem v oddelek za športne potrebščine. Kakšna velika zaloga vsakovrstnih smučī! Smučī vseh velikosti in kvalitet. Zagledam se v smučī, ki bi bile primerne moji starosti in velikosti. Prodajalca, ki se mi je približal, poprašam za In dečku žarijo oči od sreče in nič ne računa, koliko bo to stalo in nič še ne dvomi o zmogljivosti dedka Mraza.

Tudi jaz si ogledujem izložbe. Vidim lepe obleke in jopice, moderne pasove, nakit, ročne torbice, ovratne rute in krzno. Vse to in še več je v izložbah. Koliko paše in mikavnosti je za moje oči! Seveda

si vse to samo za hip zaželim, kot vsako mlado dekle. Grem mimo knjigarne. Kako lep knjige, a s cenami, ki so meni nedostopne. Tako hodim oceno, čeprav vem, da jih ne mislim kupiti. Ogledujem si smučī, kot da ugotavljam njihovo kakovost, v mislih pa poročam v tisto otroško dobo, ki se je še spominjam. Smučī! Vsako, prav vsako leto sem pričakovala, da me bo dedek Mraz razveselil s smučīmi, pa vendar sem bila vsako leto razočarana. Smučī nisem nikoli dobila. Dobila sem dosti daril, vendar ne smučī, ki sem si jih najbolj želela.

«Bo kaj zate?» me je vprašal prodajalec, ki se mu je najbrž zdelo, da predotgo ogledujem smučī. No, najbrž je tudi vedel, da se za tak nakup ne bo odločila trinajstletnica.

«Ne, hvala, bom še doma poprašala,» sem negotovo odgovorila.

Smučī! Koliko smučī! Ko sem odhajala iz trgovine, sem si nenadoma zaželela, da bi prinesel dedek Mraz smučī vsem otrokom, ki si jih želijo. Vesna Vreš

«Zares sem se trudil z njo! Ustvaril sem ji idealne možnosti, kot v topli grešli!»

Dovolj mi je bilo.

«Poglej, dragec,» sem mu rekla, kar se da nežno. «Jaz sem se že okreplila.» Pokazala sem mu svoje jeklene mišice. «Dovolj mi je idealnih možnosti, ker bom sicer postala premočna!» Porinila sem mu v roko dve nureži vsaka je tehtala osem kilogramov. «Zdaj si ti na vrsti!»

**MALI
OGLAS**

LEPO majhno posestvo v Janeževih pri Ptujem prodam. Hiša je zidana in takoj seljiva, primerna za upokojece. Franjo Holc, Trubarjeva 5, Maribor.

PRODAM kompletno otroško posteljo s predalom. Jasna Toplak, Cesta Olge Meglič 26, Ptuj.

UPOKOJENEC, 54 let, išče, pošteno žensko za skupno življenje. Lahko živita na mojem ali njenem domu. PIŠTE na upravo Tednika, Ptuj.

PODIJETJE za turizem, transport in gostinstvo. Ljubljana, išče natakarice v bifeju na kolodvoru v Kidričevem.

Pogoj: kvalificirana gostinska delavka, po možnosti s stanovanjem v Kidričevem.

VW 1200, letnik od 1965 naprej, tudi karamboliran, kupim. Vulkanizacija, Korošec, Ptuj.

DOBRO ohranjeno dnevno sobo ugodno prodam. Lednice, Ciril-Metodov drevored 12.

PRODAM večje število odojkov, starih sedem tednov. Janez Zelenik, Levalec 7.

UGODNO prodam majhno posestvo z novo hišo, lep vinarograd in sadovnjak v Mejah pri Cirkulanah (primerno za vi-

GRADBENI parceli, primerni za vikend v Majskelem vrhu prodam. Naslov v upravi.

Če bomo praznovali doma

Silvestrov večer je drugačen, kot so drugi večeri v letu. Zadaži je, zato da po starši segi in navadi pravišimo in veselo pričakamo novo leto. Če bomo praznovali doma, ali celo z gosti, bo opravljen toliko, da mora vsakdo pomagati, ki je pri hiši. Kakšno delo pripada moškim? Pomagali bodo nakupiti piščančje in hrane in vse to spravili domov. Sodelovali bodo pri izbiri daril, jih okrasili in opremili z napisom. Pomagali bodo pripraviti sobo, kjer bo večerja, in morda premaknili kak kos pohištva — vse to že prej, preden pridejo gosti. Poskrbeli bodo za glasbo. Napolnili bodo zaboje in vedra s kurivom.

Kaj pa otroci? Otroci bodo najprej pospravili šolsko torbo in šolske stvari na njihovo mesto. Nato bodo okrasili jelko. K temu sodi tudi pospravljanje praznih skatel v katerih so bili obiski, pa tudi no tleh naj počistijo, kar so nasmetili. Večji otroci pogrnejo mizo, pomagajo v kuhinji pripraviti razne vesele in šaljive igre ali majhen program.

In gospodinja? Bodo res vse pravočasno opravile, da bodo lahko razpoložene z družino in gosti dočakale prihod Novega leta?

Če naj bo vse, kakor mora

biti, gospodinja ne sme hoditi zadnji dan k frizerju, nany mislila že prej. In delo se mora odvijati po urniku.

Zjutraj se zato zgodaj pripravimo na trg in v trgovini. Dopolnimo si med kuhinjo kosila pripravimo čimveč stvari za slavnostno večerjo. Napolnimo mizo, otrebimo solate, očistimo zelenjavo, zmešamo majonezo, spečemo in sestavimo močnato jed itd.

Ko je kosilo mimo, uredimo kuhinjo in stopimo v sobo, pogrnemo mizo, same ali drugi člani družine po naših navadah dilih. Potem začnemo pripravljati večerjo. Ko je vse kuhano in pečeno, pospravimo kuhinjo in jo prezračimo, nato pa naj kaj dolgih minut posvetimo sebi, počitku in urejevanju toaleta. Ne smemo si reči, vsi vedo da moram delati, se pred domačini ali gosti javiti neurejene. Silvestrova večerja je tako slovesna, da moramo obleči v svečano obleko — kar naj velja za vse člani družine. Na ta večer nobenih čenat (frazen, če nimate parketa polakiranega) in predpasnikov!

Lepo pripravljena miza je delček slavnostne večerje. Zelenje, okraski, sveče — to pripomočki, ki jih bujna družina lahko preletita in s stavlja v nedogled.

Ko krasimo mizo, mislim predvsem na prostor, s katerim razpolagamo. Na večji mizi, s kateri bo sedelo le nekaj oseb, odpade na krašenje več površine kot na manjši, kjer bom morali paziti na kornolce, da bo tudi naš sosed lahko jedel. Gneča se še poveča, ko raz postavimo po mizi sklade, ovale in kozarce.

Mizo okrasimo različno. Najmanj težav in največ kombinacij je pri mizi, pogrnjeni s belim prtom. Ker pa je velik gospodinjstev, ki so prte za menjale s pogrinjki, moramo paziti na skladnost barv.

Humoreska

Ozdravljeni kompleksi

«Kako naj bi le postala iz mene žena!» sem se branila, ko so me starši pričeli nagovarjati, naj bi se poročila s Petrom. «Nisem zdrava, suha sem, v otroških letih sem prebolela ošpice, škrtatinko, vnetje srednjega ušesa...»

«Tudi tvoja mati je bila vse do poroke suha,» je rekel oče. «Zdaj jo poglej!»

Primer je bil očiten in — poročila sem se.

Kmalu se je izkazalo, da je bil moj odpor do poroke zavoljo bolezenskih predsodkov — brez podlage. Prav dobro sem shajala kot kuharica, šivilja, pomivalka, tla pa sem zmogla tako zdrgniti, da so se svetila kot sonce. Kadar sta tla ali tašča imela migreno ali revmo, sem uspešno opravljala vlogo medicinske sestre in negovalke.

Nova družina me je tako vzbujala, da so mi zaupali tudi pranje posteljnine in vsega osebnega perila. Kmalu sem z zadovoljstvom otipavala krepke mišice na svojih rokah.

Opazila sem tudi da brez težav drvim po stopnicah v peto nadstropje z ducatom steklenic piva in živečem. Bila sem tudi nadvse hitra, ko je bila treba nakupiti hrano za goste in pripravljanje ozimnice.

Spominjam se primera: poleg svojih dveh torb sem vlekla po stopnicah še sosedin otroški voziček in sanke. Da bi ne izgubljala časa, se mi ni ljubilo čakati na dvigalo. Ucvrta sem jo po stopnicah. Tako me je opazil stanovalec iz četrtega nadstropja — trener za lahko

atletiko.

«Imenitno ste gibčni!» me je pohvalil. «Bili bi v ponos moji ekipi!»

Nisem imela časa za pogovor.

Pri naslednjem srečanju me je prijel za roko.

«Poslušajte,» sem zavpila, «jaz nimam časa za pogovore.» Odskočila sem z obložnima rokama.

«Kakšen skok!» me je pohvalil. «Kenguru! Antilopa! Gazela!» Potem me je pričel nagovarjati, da bi tekmovala v njegovi ekipi. Končno se mi je zasmilil in sem privolila v tekmovanje. Tekla bom na dolge proge v moški konkurenci. Le eno prošnjo sem imela: tekla naj bi v čevljih s peto, v rokah pa moram imeti dve torbi, po osem kilogramov teži.

Zmagala sem. Sploh ne bi rada omenila, kako sem pustila za seboj najboljšega tekača, ker nočem kompromitirati moških.

«Kako ste zmogli doseči takšen uspeh?» so me vpraševali časnikarji, ki so se zbrali okrog mene.

«Nimam nikakšnih posebnih zaslug,» sem sramežljivo rekla. «Moj mož ve vse,» sem še dodala in pokazala nanj, on pa mi je že molil dodatno torbo z živečem.

Člani žirije so zasuli moža s hvalnicami.

«Zahvaljujemo se vam za ta čudež, zares ste izredni. Bravo!»

Napilnil se je od sreče, se klanjal na vse strani in zagotavljal zbrani množici:

Ali že veste...?

Ves svoj prosti čas Vac- v Prohaska iz Dobruže, v Čehoslovaškem, posveča navadnemu konjičku iz- duje medele staročesk- iz druge polovce 18. s- oja. Prohaska se namerava- kaj, ko je »zgradil« celo- as, posvetiti izdelovanju- delovih najlepših in naj- znanih gradov Čehoslo- ške.

V Sinagavi, v enem iz- sed predmestij Tokija, je- il pred nedavnim otvorjen- ovi nenavadni park, »nase- ene« z modeli predzgod- inskih živali in umetno iz- elanimi fosili naravne ve- stosti Park v Sinagavi se- zlikuje od ostalih parkov- adi po tem, da je mladim in- njmlajšim obiskovalcem do- oljeno da plezajo po veli- anskih skulpturah. Na ta- čin malčki spoznajo v igri- godovno razvoja življenja- a našem planetu, če jih se- da o tem poučijo še njho- ni starši, v kolikor so s to- godovino seznanjeni in če- m je znan vzrok, zakaj so- e ogromne živali izumrle.

Hitrost, s katero more- ako orožje izstreljevati- najp- je prav tako pomemb- o dejstvo kot to, da lahko- nočne izstrelke pošilja na- z zelo veliko natančno- o. V novejšem času so na- em področju dosegli izre- en napredek. Ameriški re- ktivni lovec F 105 je op- emljen z vrtljivim topom, i izstreljuje 30-milimetrske- skete s hitrostjo 100 rak- sekundi. Tu lahko vidimo, a si svetovne »kovačnice«- rožja še vedno prizadeva- o, da bi lahko čim več lju- i uničili v čim krajšem ča- n.

Netopirji se orientirajo- ako, da oddajajo zvočne- valove, ki se odbijajo od- predmetov in ovir, v katere- i se netopirji lahko zele- e, če jih nanje ne opozori- dboj. V temni votlini lah- o tako hkrati leta več tisoč- etopirjev, ker jih »radar«- opozarja, da se ne zaletijo- e je jasen dokaz, da je na- a »izumila« za nekatera- itja »radar« več tisoč let- red človekom.

Jantar je fosilna smola- lastega drevesa. Ko se je- a smola tvorila še na dre- eih, se je vanjo utelo og- mno število drobnih bitij- ako, da sedaj lahko naravo- lci raziskujejo žuželke- i so sicer živele pred več- so? leti. Tako je jantar- iliko pripomoček k današ- nemu raziskovalnem delu- izadevnih naravoslovc- . Raziskava je ovrгла mne- e, da ženske težje opravijo- ferski izpit kakor moški; po- ističnih podatkih pa de pri- bitu 10 do 12 odstotkov kan- datov in samo 2 do 5 od- otov kandidatk.

Pajek »ribič« lovi svo- je žrtve tako, da se spreha- ja med dvema drevesoma po- pajčevini, s prosto nogo pa- spusti pajčevinasto nit, na- katere nasprotnem koncu se- nahaja lepljiva kroglijca. Kroglijca vabljivo diši; in- sekti se tako nanjo lepo u- jamejo.

Trije mladi Angleži so se- vsak v svoji jadrnici, dolgi- 5,8 metra, odpravili na 8000- kilometrov dolgo pot prek- Atlantika. Kdor bo prvi pristal- na Barbadosu, bo dobil dvaj- setlitrski sodček piva. Kaže, da bo tekma končana še pred- koncem leta.

V Kirgiziji so pričeli iz- delovati cepivo proti nevarni- virusni boleznii ovac. Doslej- so ga preizkusili na 250.000- živalih, učinkuje pa baje stoo- dnotno. Za prihodnje pomlad- so pripravili velike količine tega- cepiva.

Britanska pilotka Sheila- Scott, ki ima več letalskih re- kordov, je pred nekaj dnevi- po dvanajstih letih vendarle- opravila šoferski izpit. Takoj- po tem se je odpeljala na le- tališče, da bi visoko v zraku- čimprej pozabila na izpitno- mrzlico. Pravi pa, da je še- vedno boljše voziti po zraku, kakor po cestah sedaj, ko je- že tako ali tako gosti promet- in na človeka na cesti na vsa- kem koraku preži smrt.

TV spored

CETRTEK, 6. januarja
15.30 Smučarski skoki 17.45 Veseli tobogan: Slovenska Bistrica 18.15 Obzornik 18.30 Boj za obstanek 18.55 Mozaik 19.00 L. Bernstein predstavlja 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Cetrtekovi razgledi 21.35 G. Boccaccio: O vrvi in ljubosumnem možu 22.10 Poročila 22.15 Smučarska tekmo- vanja v Kranjski gori in Bohinju.

PETEK, 7. januarja
13.30 Smučarska FIS tekmo- vanja za ženske 17.45 L. Suhodolčan: Bolniška soba 18.15 Obzornik 18.30 Mlada Evrops 18.45 Vzgojni problemi 18.55 Smučarska šola 19.00 Mestece

Peyton 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Jacques Tati: Kratki film 20.55 Praznik 22.25 Nastop plesnega orkestra RTV Zagreb 22.50 Poročila.

SOBOTA, 8. januarja

16.30 Košarka: Crvena zvez- da — Lokomotiva 18.00 Obzor- nik 18.15 Plus pet 19.15 Mo- zaik 19.20 TV kašipot 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Diana Ross in The Supremes 21.25 Oddelek S 22.15 Poročila 22.20 Hokej: Jeseni- ce — Olimpija.

NEDELJA, 9. januarja

9.40 Stare krème 10.10 Kme- tijska oddaja 10.55 Mozaik 11.00 Otroška matineja 11.50 Meste- ce Peyton, športno popoldne 18.00 Operacija Sangenaro 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 TV komedija 21.15 Športni pregled 21.45 Poročila.

PONEDELJEK, 10. januarja

17.55 Trije rokomavši 18.15 Obzornik 18.30 V spomin Me- toda Badjura 18.55 Mozaik 19.00 Mladi za mlade 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 M. Bor: Soča noči 22.00 Kulturne diagonale 22.50 Po- točila.

TOREK, 11. januarja

17.35 M. Sušmelj: Slon na tr- gu 17.50 Risanka 18.15 Obzor- nik 18.30 Od zore do mraka 19.00 Mozaik 19.05 Računalni- ki 19.30 Mikroekonomika 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Mesto iluzij 22.30 Poročila.

SREDA, 12. januarja

17.50 Doktor Dolittle 18.15 Obzornik 18.30 Po domače z ansambлом Mihe Dovžana 19.00 Mozaik 19.05 Na sedmi stazi 19.30 Naš ekran 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 A. Senoa: Diogenes 21.25 Evropsko drsalno prvenstvo pribl. 22.30 Poročila.

CETRTEK, 13. januarja

16.30 Evropsko prvenstvo v dvosedežnem bobu 17.35 Veseli tobogan: Slovenska Bistrica 18.15 Obzornik 18.30 Boj za ob- stanek 18.55 Mozaik 19.00 L. Bernstein predstavlja 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 G. Boccaccio: O pe- resu Angela Gabrijele 21.10 Evropsko prvenstvo v drsa- nju pribl. 22.30 Poročila.

PETEK, 14. januarja

16.30 Evropsko prvenstvo v dvosedežnem bobu 17.40 L.

Suhodolčan: Narobe svet 18.15 Obzornik 18.30 Obisk iz Itali- je 18.45 Vzgojni problemi 18.55 Smučarska šola 19.00 Mestece Peyton 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Göteborg: Evropsko prvenstvo v drsanju pribl. 22.30 Poročila.

SOBOTA, 15. januarja

12.55 Kitzbühel: smuk za mo- ške 16.30 Košarka: Beograd — Jugoplastika 18.00 Obzornik 18.15 Veseli tobogan 19.15 Mo- zaik 19.20 TV kašipot 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Göteborg: Evropsko prvenstvo v drsanju pribl. 22.30 Poročila.

NEDELJA, 2. januarja

9.40 Po domače 10.10 Kme- tijska oddaja 10.55 Mozaik 11.00 Otroška matineja 11.30 Meste- ce Peyton 12.25 Oberstdorf: smučarski skoki 15.30 Cirkus na ledu 15.50 Tarzan in nje- gova prijateljica 17.25 Sedem pevcev, sedem popevk 17.50 Sedem obrazov, sedem voščil- nic 18.35 Po domače z Avse- niki 19.05 Čestitke sosedu 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Zimska pravljica 21.10 A. de. Musset: Beneška noč 21.50 Glasbena oddaja 22.05 Sedemkrat srečno 23.05 Poro- točila.

čila.
PONEDELJEK, 3. januarja
10.00 Otroška matineja 17.00 Zvezdica zaspanka 18.00 Poro- čila 18.05 S kamero po svetu 18.30 Mozaik 18.35 Sto žensk na Triglavu 19.00 Zdravo, mla- di 19.30 Nastop ansambla »One in one« 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Mla- di za mlade 21.15 Nastop Oli- vere Katarine 21.35 Zabava vas Mija Aleksič 22.15 Poročila.

TOREK, 4. januarja

17.55 H. CH. Andersen: De- klica z vžgalicami 18.05 Ri- sanka 18.20 Obzornik 18.35 Top-pops 19.00 Mozaik 19.05 Računalniki 19.30 Mikroekon- omika 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 Mo- ja draga Klementina 22.10 Po- ročila.

SREDA, 5. januarja

13.30 Smučarska FIS tekmo- vanja za moške 17.20 Doktor Dolittle 17.45 TV obzornik 18.00 Hokej: Olimpija — Medveščak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.35 A. Senoa: Diogenes 21.25 Angleške impresije 21.50 No- vosadski komorni orkester 22.15 Poročila.

Dober den drogi Prleki no- fsa rezervirana zlohta z mo- jega rezerviranega kotal Naj- pret vam želim fsen po vrsti: vejkni no malin, revnin no bogatin, pametnin no malo krez les vsekanin, ženskan no moškin — eno srečno, zdravo, zadovoljno, bogato no plodno novo leto entauhtndevetstu- dvanosedemdeset.

Na žalost ostonejo po navo- di želje samo želje, življeje pa največkrat fse narobe obrne. Ja, zaj de se po začelo v roke no v žep segaje. Kak pa je kaj letos z dedekon Mrazon? De vas kaj obiska? Prafzaprav pa je toti dedek Mraz letos zlo hitro v Jugo- slavijo priša no nan prnesa betežnika, ki si je že ob pr- ven snegi no cestni poledici za malo več kak 18 procentov no- ge potrja. Saj ste vena že pre- štimali, koga man v mislih: To je naš betežnik dinar, ki ma že drgoč noge v gipsi no ga niben jugoslovanski dohtar nemre doj zaflikati. Prafzap- rav se je letošjo zimo naš dinarček naleza totega deval- vacijskega betega od ameri- škega strica dolara, ki je glih

tak bergle doba. Od gospodar- skih dohtarof, ki vročijo na- šega betežnika, sen zveda, da- obstoji resna nevarnost, da- de se dinara zaj še gripa lotila. Vročina se ga že lotevle, saj so vsi tisti papirjaki, na kerih gor piše deset jurjof, čista rdeči grotali — pre ke zavolo toga, ke jih je sron, da so tak malo vredni. Pret sen vsen srečno novo leto vočljeja. na naš dinar pa sen pozoba. Tu- di jemi želin eno srečno novo leto no skorajšo okrevaje z željo, da bi skoro vejkši no boj debeli zrosa. Predvsen pa mu iz srca želin, da ga ne bi vsoko leto toti »devalvitis«- napadna.

Tak drogi broleci gnes sen van te drgoč malo povoša, da bi se dobro no srečno meli v noven leti.

Da bi vi vedli, kaj si jas vse želin! Toga van pač nemo poveda, saj je to moja zaseb- na skrivnost, če glih že na- prej ven, da do želje ostale samo želje.

Te pa srečno no drugo leto drgoč nasvidenje.

Lujzek

LES

lesno-industrijsko in trgovsko podjetje
Ptuj, Rogozniška 2

Proizvajamo: rezan les listavcev in iglavcev, pohištvo.
Prodajamo: gradbeni material vseh vrst.
Izkoristite novoletni devizni nakup z 12% popustom.

CENIENIM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERIEM SE PRIPOROČAMO IN JIM ŽELIMO SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1972!

Fotoatelje

STANKO KOSI

Ptuj, Trg MDB 3

želi cenjenim strankam kot tudi vsem občanom SREČNO in uspehov polno leto 1972 in se še naprej priporoča.

Vaše zdravje

Kako hitro se staramo

Kogar muči povečan krvni pritisk, se mu lahko primeri, da se počuti dvakrat starejšega od človeka iste starosti z normalnim krvnim pritiskom. Potomci družin, kjer sta ded in babica dosegla poprečno starost osemdeset let, lahko upata, da bosta učakala ne le enako starost, ampak še nekoliko več, denimo štirinosemdeset let. Kdor pa živi na podeželju, zunaj sodobnega peklenkega mestnega hrupa, lahko pričakuje, da bo preživel poprečno starost meščanov za celih pet let.

Zakaj pa se dogaja, da se nekateri ljudje starajo hitreje, drugi pa bolj počasi? — Znanost prisoja slehernemu človeku troje različnih starosti, ki se med seboj razlikujejo. Na prvem mestu je tako imenovana koledarska starost, na drugi stopnji biološka, na tretji pa psihološka starost. Slednja nakazuje, kako se počutimo — mlade ali pa stare.

Najnovejša odkritja in spoznanja v higieni in zdravstvu pričajo, da človek lahko precej dolgo ohrani mladost in tudi polet pri delu. Telesni zapik, ki ga opažamo pri sebi ali drugih gre namreč na račun bolezni, ki jih doživljamo in prebolevamo v že odmaknjenih letih. Če imamo npr. poapnenje žil, smo lahko gotovi, da to ni nič drugega, kakor pojav starosti. Mnogi opazovalci menijo, da nastane skleroza zaradi izostanka kemičnega presnavljanja in ravnoesja v organizmu.

Cezmerno delo in skrbni imajo pris taranju določeno vlogo. Pri nunah so npr. ugotovili, da le poredkoma tožijo o bolečinah srca, o spremembah v želodcu in črevesju. Zakaj? — Tudi rak jih razmerna redko obiskuje. Odkod ta pojav? Verjetno odtod, ker so nune življenjsko uravnovešene in aktivne tja do petinšestdesetega leta. Njih skrbil in težave so manjše kakor pri drugih ženskah, ki doživljajo pretrse in druge neprijetnosti. Tudi tukaj vidimo do neke meje, kako postaja navađa pri človeku — železna srajca.

Zelo pomembno je seveda okolje in njegovi vplivi. Izkuštvto nam pove, da postane koža na roki, ki je izpostavljena sončnim žarkom, nekam suha, raskava, podobna usnju, mahedrava in gubasta. Zdravnik, ki ima izurjeno poklicno oko, mimogrede opazi razlike med oblečenimi in golimi površinami človeškega telesa. Obleka namreč štiti kožo povrhnjico.

Nadaljnji vzrok sprememb v procesu staranja je lahko tudi klimatičnega značaja. Pri prebivalcih Južne Karoline v Ameriki so dognali, da vpliva vroče in hladno podnebje negativno na življenjsko dobo ljudi. V sosednih državah z normalnimi življenjskimi okoliščinami živijo ljudje dalj kakor v Karolini, kjer znaša poprečna življenjska doba 66,4, medtem ko doseže v sosedni Nebraski 71,9 let.

Lasje nam začno siveči neka pri petintridesetih letih, toda ni malo primerov, ko odkrijemo srebrno pobarvan las sredi lasišča že v dvajsetem letu starosti. Normalno pa osivimo šele okrog petdesetega leta. Sivenje las ni znak starosti, temveč posledica drugih dejavnikov. Prehrana je drugačna kakor v mladih dneh, prav tako prebava, in potem nastanejo procesi, ki izzovejo opisane pojave. Tu imamo v mislih procese, za katere dajejo pobudo ščitne žleze na vratu. Tudi sivenje las je bolj ali manj odvisno od teh postopkov.

Neredki starci obeh spolov se večkrat pritožujejo, da jim peša sluh, kar je nedvomno posledica neke vrste ostarelosti. Če pa se arterioskleroz pridruži še kakšna bolezen, se takoj pokažejo njeni vplivi v slabem pomenu. Specialist za ušesne bolezni dr. Rosen iz New Yorka je dokazal, da slišijo pripadniki rodu Maba s sedemdesetimi leti prav tako izvrstno kakor sedemnajstletni Američani. Pripadniki tega rodu so pač vajeni govoriti počasi in razločno, in ker ne poznajo hrupa in trušča, ki smo ga vajeni civiliziranci, je njihov sluh zdrav in oster ter ne peša.

Glede spolnih zadev se zdravniki zlagajo v sodbi, da vplivajo na te stvari manj fizični kakor fiziološki vzroki. V neki študiji je izpričano, da se zdravi moški in ženske življajo tudi do sedemdesetih let.

Ali imamo sredstva za odstranjevanje starostnih pojavov?

Imamo jih, vendar samo v obliki prehrane, sicer pa ne. Nekatere zadevne ugotovitve so na moč zanimive. Poizkusi s podganami kažejo, da učakajo stradajoče živali te vrste dvakratno normalno življenjsko dobo. Podgane, ki so jih hranili z obiljem hrane, so kmalu začele propadati in so poginile do zadnjega repa. Nasprotno pa so živali, ki so jim skopo odmerjali hrano, živele še enkrat dalj. Pokazalo se je, da se tudi tumorji porajajo

zaradi prevelikega obilja. Pri dobro rejnih podganah se širijo in večajo, pri skopo hranjenih pa se ustavi njih razvoj in okrnejo. Maščobe torej ubijajo življenja.

Telesno delo lahko zadrži ali vsaj opočasni staranje človeka. Od tridesetega leta dalje se človek nenehoma spreminja ter bolj in bolj izgublja smisel za intenzivno delo. Statistični pregledi povedo, da se da ta reč nekoliko izboljšati s telovadbo, ki zadržuje proces staranja, ne more ga pa popolnoma izpodrežati. To je tudi vzrok, da mnoge ženske ne nazadujejo v zdravstvenem pogledu, če ostanejo pri delu, ki so ga bile vajene v dolgem življenju. Domače delo je najboljšo zdravilno sredstvo v letih mene, a tudi po klimakteriju. Znanstveniki pripisujejo starostne spremembe, ki se pokažejo pri človeku, izgubi funkcijskih celic. Preostale celice pa ne prenesejo visoke obremenitve in začno hirati. Zakaj pa celice okrnijo ali odmro? To je skrivnost človeškega organizma. Če je telo bolj odporno, premaga naval sovražnih sil, ki so se zarotile proti življenju. V nasprotnem primeru pa se začne propadanje, ki se konča s smrtjo. Nekateri se starajo hitreje, drugi ne. So pa tudi možne znanosti, ki trdijo, da telo izdeluje obrambne strupe proti razdiralnim silam lastnega organizma, saj ima na razpolago nekakšne imunске reakcije proti obilju beljakovin. V tej obliki se javljajo tudi nekateri starostni simptomi.

Drugi pa se sklicujejo na dedne činitelje in menijo, da se vsak človek rodi z notranjo biološko uro, ki je tako ustrojena, da deluje določeno vrsto časa. To teorijo širi dr. Selve z montrealske univerze. Vsakdo izmed nas razpolaga z določeno količino »prilagoditvene energije«, ki nam pomaga premagovati razne težave, obvladovati bolezni, nesreče in drugo. Vsaka kriza v obliki bolezni nam odvzame nekoliko rezerv, s katerimi razpolagamo. Kadar doseže izguba določeno višino, gre pot navzdol.

Kronika 1971

Staro leto je za nami obračuna pravi čas, naredimo si ga sami za pouk in kratek čas.

Nam staro leto sušo dalo, ceš kup želja, še več skomin, vse pobralo, pokopalo, le ostal nam je spomin.

Dinar bil je devalviran, našel tak se je izhod, trg naj bo stabiliziran, šlo pa vse je svojo pot.

Da rešili bi uganko, sprejeli akcijski program, gospodarstvo z našo banko nelikvidnost tlači nam.

Bilo sredi je aprila, ko prišla je spet pomlad, kulturna skupnost se rodila, nam prinesla mnogo nad.

Dete kmalu je spoznalo, kako se ta naš svet vrti, razočarano postalo, ker denarja dosti ni.

Sprejeli družbeni dogovor, patentirali izum, kje denar bo, daj odgovor samoupravni sporazum!

Zaradi cest lasje sivijo, občan voljan je seči v žep, vsi vodovod, asfalt želijo, da jim kraj bo nov in lep.

Novo šolo smo odprli, otrokom dali vrtec nov, še bolnišnico podprli za prizidka novi krov.

Vedno višje vse se dolga, dobiti težko je kredit, če bogat si — prava figa, naj gre revež se soliti!

Uspel nam tretji festival, lepo vreme in obisk, pa nastal je spet kraval, živčna vojna in pritisk.

Ptujska taka je navada, probleme dela nam iver, če pa je na poti klada, to obroben je primer.

Moral Borl se poročiti, da »Bisers« v zakon je dobil, doto skupaj položiti, da se »Haložane« rodil.

Moral bi se kdo še vzeti, je gospodarski zakon tak, morali navzven odpreti, s časom iti bi v korak.

Para išče naša banka, »Beti« snubi »Delto« nam, je kmetijstvo še uganka, trmasti bo revež sam.

Marsikaj smo zamudili, prvi vlak nam odbrzel, zdaj pa bomo že prosili, da bi kdo nas s sabo vzel.

Zdaj že drugi veter veje, goni, piha meglo proč, nam besede, sklepi seje vtilile vero, novo moč!

Srečno staro, dobro leto, kar nam dalo — vemo vsi, naj bo novo, zdaj začeto, polno dela in skrbi!

Franc Fideršek

Recept za zdravje, vitkost in dolgo življenje

Nekega 82 let starega zdravega, gibčnega in mladostnega moža so vprašali, kako je mogoče, da je pri svojih letih tako zdrav in vitalen. Mož se je nasmehnil in odgovoril: »Moj recept, ki se ga držim vse življenje, je prav preprost. Zjutraj, ko vstanem, si iztisnem limono in spijem limonov sok brez sladkorja in vode. Pol ure ne zaužijem ničesar, nato pa malo kave ali čaja. To ponavljam 15 dni, nato pa za nekaj dni preneham. To delam vse življenje. To je po mojem najboljšo zdravilo na svetu. Je kosilo jem karkoli, le svinjske-

ga mesa se izogibam. Drug meso pa jem, najrajši pa ribe. Solate pojem mnogo, pa tudi zelja, surovega ali kuhanega. Solate belim z oljnim oljem limonovim sokom, pa tudi z vinskim kisom. V solate stavim mnogo česna, čebule in petr šilja. Če jem testenine, si jih privoščim najraje s paradizni kovo, pa tudi z mesno omako. Ne jem ne krompirja ne fižol ne graha ne leče. Za preprost ljudi so limone, oljivo olje, paradiznik, česen in čebula najboljšo zdravilo, ki ozdravi vse bolezni.»

Delovna skupnost veletrgovine MERCATOR, Ljubljana, Aškerčeva 3, želi vsem svojim poslovnim prijateljem, kupcem in vsem občanom srečno in uspešno novo leto 1972.

Iskreno se vam zahvaljujemo za dosedanje sodelovanje in želimo, da bi tudi v prihodnje čimbolj ustregli vašim željam in potrebam.

S tem vas hkrati obveščamo, da posebnih novoletnih čestitk ne bomo pošiljali.